

10 maart 2026- nr. 425 Het blad van/voor muzikliefhebbers

RECORDzine

NO RISK DISC **HELP(2)** GRAND CRU **Gorillaz**

DESERT ISLAND DISC **Fabiano Do Nascimento & E Ruscha V** INTERVIEW **Buck Meek**

**RECORD
PLANET**

THE LARGEST VINYL
SHOW ON EARTH

500+
Dealers

30+
Countries

EDITION

62nd

MEGA RECORD & CD FAIR

Den Bosch – Brabanthallen

• SAVE THE DATES

11 & 12 APR
2026

SCAN
HERE

TICKETS & INFO

recordplanet.nl

Lieve muziekfanaten,

Deze editie van de Mania heeft een bijzondere No Risk Disc. Niet alleen is het de eerste keer dat we een compilatieplaat hebben gekozen, het is ook een album waarover ik gemengde gevoelens heb. Aan de ene kant voel ik enorm enthousiasme: op deze plaat staan een aantal van mijn favoriete artiesten, originele nieuwe nummers en iconische covers. Aan de andere kant is er verdriet en teleurstelling, want deze plaat is een ook benefietplaat voor kinderen in conflictzones. Dat zulke hulp vandaag de dag nog altijd zo urgent is, stemt somber. Toch hoop ik dat uiteindelijk de hoop centraal mag staan. Dat deze plaat mensen zal samenbrengen en zal helpen.

Ik wens jullie allemaal veel leesplezier,
Lotte Hurkens

Art directie

Jenny Bakker, jenny@platomania.nl

Hoofdredactie

Lotte Hurkens, redactie@platomania.nl

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk, Menno Borst, Liz Bosman

Druk

Damen Drukkers

Medewerkers

Said Ait Abbou, Simon Arends, Jos van den Berg, Rosanne de Boer, Leyla Birlık, Lotte Borst, Frank de Bruin, Loes Bruins, Ron Bulters, Stan Coldewijn, Bart Coumans, Erik Damen, Dennis Dekker, Fons Delemarre, Hermen Dijkstra, Daan van Eck, Laurens Elderman, Nijs Flesseman, Barend Florijn, Jay Frelink, Luc van Gaans, Steven van Gammereen, Cornelis Groot, Daan Hutting, Tim Jansen, Melle de Jong, Ruud Jonker, Stef Ketelaar, Stefan Koer, Wim Koevoet, Jasper Koot, Tatum Luiten, Paul Maas, Hans van der Maas, Max Majorana, Ruben de Melker, Stef Mul, Erik Mundt, Godfried Nevels, Corné Ooijman, Marco van Ravenhorst, Frank Renooij, Linda Rettenwander, Jurriën van Rheeede, Joop van Rossem, Koos Schulte, Emiel Schuurman, Peter Sijnke, Bob van der Staak, Annabel Smeehuijzen, Laurence Tanamal, Jelle Teitsma, Sanne den Toom, Louk Vanderschuren, Menno Valk, Wim Velderman, Vera Verwoert, Cees Visser, Marcel van Vliet, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, Jeroen van der Vring, Thijs Walhof, Dirk Wiertz, Peter van der Wijst, Erwin Zijleman.

Adverteren?

Vraag naar de mogelijkheden.

Stuur een e-mail naar
redactie@platomania.nl

Adres

Utrechtsestraat 54-60,
1017VP Amsterdam
email: redactie@platomania.nl

Abonneren:

Wil je de Mania thuis ontvangen? Dat kan! Abonneer je nu door 20,- over te maken voor 10 nummers van de Mania – er verschijnen jaarlijks 10 Mania's. Maak het bedrag over naar Plato Nederland IBAN NL67INGB0682214655 o.v.v. mania abonnement. Vergeet niet je naam en adres erbij te vermelden!

Voor Belgische lezers is het bedrag 30,- i.v.m. hogere portokosten.

IBAN NL67INGB0682214655
BIC INGBNL2A

Mania/Recordzine 426 ligt 14 april 2026 in de winkels! Mania & Recordzine is een uitgave van de Mania i.s.m. Record Store Day

INHOUDSOPGAVE

6 NO RISK DISC
HELP(2)

16 GRAND CRU
GORILLAZ

37 INTERVIEW
DEADLETTER

39 TIPS VAN...
NONCHELANGE

41 VERGETEN MEESTERWERKEN
PAUL K & THE WEATHERMEN

41 JORN'S KWARTEEUWTJE
ZERO 7

42 DESERT ISLAND DISC
FABIANO DO NASCIMENTO & E RUSCHA V

43 KRENTEN UIT DE POP
O.A. TESSA ROSE JACKSON

44 INTERVIEW
BUCK MEEK

47 HIPHOP HISTORY
CLIPSE

48 GEZIEN
O.A. MACHINE GIRL

50 PUNK PRINCIPLE
GIRLS TO THE FRONT 2

51 JAZZ CLASSICS
O.A. MELISSA ALDANA

53 GESLOT
O.A. KEENAN MUNDANE

54 INTERVIEW
PITOU

56 INTERVIEW
CHIBI ICHIGO

60 FILMS
O.A. BUGONIA

61 BOEKEN
O.A. BRAD MEHLDAU

62 ACTIVITEITENKALENDER
O.A. FITFEST 2

Luistertrip: Joshua Idehen

'I know you're hurting, everyone is hurting, everyone is trying, you have got to try.' Zo luidt de titel van Joshua Idehen's nieuwste plaat. En laat deze titel nou perfect aansluiten als thema van deze Mania. De Brits-Nigeriaanse spoken word artiest/muzikant brengt met dit album wat extra diepgang naar de dansvloer. Zoals collega Alexander het mooi beschrijft: 'Het is een dapper document dat bewijst dat hoop een daad van verzet is.'

Interview: Buck Meek

Buck Meek is verliefd! Op het leven, op het maken van muziek, en op zijn Nederlandse vriendin Germaine Dunes. Op zijn nieuwste album hoor je die liefde terug. In een interview met Daan stelt Big Thief-gitarist zich open over hoe je een liefdevol leven leidt, angsten overwint, en natuurlijk over The Mirror, zijn nieuwste album.

8

23

Grand Cru: Gorillaz

Damon Albarn en zijn virtuele bandleden, 2-D, Murdoc Niccals, Russel Hobbs en Noodle keren terug met het nieuwste album *The Mountain*. Er is een indrukwekkende lijst met samenwerkingen, van IDLES, tot Sparks, en zelfs postume features van Dennis Hopper, Bobby Womack, David Jolicoeur (De La Soul), Tony Allen, Proof, en Mark E. Smith. Met teksten gezongen in het Engels, Arabisch, Hindi, Spaans, en Yoruba. Alles veelbelovend, maar we hebben het hier over Gorillaz. Die konden zelfs van een preset van de Suzuki Omnichord een hit ('Clint Eastwood') maken. De 'Rock 1 preset', om precies te zijn.

16

44

Achter de Schermen: Toby (A&R) van HELP(2)

HELP(2), de benefietplaat gemaakt door War Child om bewustzijn te creëren en geld in te zamelen voor kinderen in conflictgebieden, is uitgekomen. Tientallen muzikanten, producers en mixers verzamelden zich voor één week in Abbey Road Studios in Londen om dit verzamelalbum van 23 nummers op te nemen. Iconische namen die originele nummers maakten, ongelooflijke samenwerkingen en emotionele covers. Toby L., A&R directeur van het album, vertelt ons via videocall over dit chaotische, ongelooflijke en dankbare project: hoe de meest onwaarschijnlijke samenwerkingen tot stand kwamen en hoe zijn ervaringen bij Abbey Road Studios waren.

NO RISK DISC

**VARIOUS
HELP (2)**
(Beggars / War Child Records)

LP, CD

Een van de beste albums voor een goed doel ooit: 'The Help Album', opgenomen op 1 dag in 1995 en vijf dagen later uitgebracht. Het was een album voor War Child, dat (nood)hulp, onderwijs en bescherming geeft aan kinderen in oorlog. Het bracht toen artiesten als Paul McCartney, Radiohead, Sinéad 'O Connor, Portishead en zelfs Oasis én Blur samen.

Meer dan dertig jaar later verschijnt 'HELP(2)'. Veelzeggend: de nood voor humanitaire hulp was zelden zo hoog. War Child is in 2026 zeer actief rondom de vreselijke situaties in o.a. Gaza en Soedan. Ook dit jaar brengt het een prachtig rijtje artiesten samen. Indierockgiganten Arctic Monkeys maakten er zowaar een comeback voor. Hun vaste producer, James Ford, werd namelijk gevraagd om dit complete album te produceren. Ook Depeche Mode duikt op, net als de moderne indiefolk-legendes van Big Thief. Beth Gibbons is er net als dertig jaar geleden bij en maakt een cover van The Velvet Underground. De cover van het nog steeds relevante 'Black Boys on Mopeds' (Sinead 'O Connor) van Fontaines D.C. is een onmiskenbaar hoogtepunt, en Sampha en Black Country, New Road leveren prachtige originele tracks. Ook mooi om te zien: de sessies in Abbey Road Studios wakkerden samenwerking aan. Zo verschijnen Damon Albarn, Grian Chatten en Kae Tempest samen op één track en speelde Graham Coxon zomaar gitaar op de cover van Olivia Rodrigo. Een prachtig album en een prachtig initiatief, dat muzikmakers en muzikliefhebbers samenbrengt om zich in te zetten voor een goed doel dat helaas belangrijker dan ooit lijkt. (Daan van Eck)

Achter De Schermen

Toby (A&R) van HELP(2)

HELP(2), de benefietplaat gemaakt door War Child om bewustzijn te creëren en geld in te zamelen voor kinderen in conflictgebieden, is uitgekomen. Tientallen muzikanten, producers en mixers verzamelden zich voor één week in Abbey Road Studios in Londen om dit verzamelalbum van 23 nummers op te nemen. Iconische namen die originele nummers maakten, ongelooflijke samenwerkingen en emotionele covers.

Toby L., medeoprichter van het onafhankelijke label Transgressive en A&R directeur van het album, werkte samen met James Ford, producer van talloze iconische albums (o.a. Arctic Monkeys, Florence and the Machine, Gorillaz, Black Country, New Road, en nog veel meer). Toby vertelt ons via videocall over dit chaotische, ongelooflijke en dankbare project: hoe de meest onwaarschijnlijke samenwerkingen tot stand kwamen en hoe zijn ervaringen bij Abbey Road Studios waren.

(Door: Lotte Hurkens)

Toby, jij had de rol van A&R (artists and repertoire) directie bij dit project. Kun je me een beetje vertellen over jouw achtergrond en hoe je onderdeel bent geworden van dit bijzondere project? En wat A&R eigenlijk in de praktijk inhoudt?

Ik hoopte dat jij me dat zou kunnen vertellen! War Child had me initieel gevraagd of ik wilde helpen in de curatie van de muziek voor dit album. Het originele album uit de mid-90s was zó ontzettend invloedrijk. Ik was ongeveer tien jaar oud toen die uitkwam en heb de cassette gekocht destijds. Wat was dat een fantastische representatie van de Britse en Ierse muziek van die tijd. Toen ik dus negenentwintig jaar later werd gevraagd om betrokken te zijn, was er geen moment twijfel. Het enige om op te merken: het is tragisch dat het weer nodig is om zo'n album te maken... Benefietalbums zijn bedoeld om bewustwording te creëren en geld in te zamelen, maar eigenlijk is het vreselijk dat het nodig is. Maar uiteindelijk is alles wat gedaan kan worden iets wat we natuurlijk moeten aanmoedigen en steunen. De originele plaat heeft veel aandacht gegeneerd voor War Child, toentertijd nog een kleine liefdadigheidsinstelling. Die is de afgelopen 30 jaar enorm gegroeid en ik ben echt vereerd om deel uit te maken van het album. Kijken of we kunnen proberen meer geld en aandacht te genereren voor hun werk. Mijn rol was A&R-directie, en ik werkte samen met James Ford, de uitvoerend producent van het album, en alle artiesten, producers, mixers. Het was deels mijn taak om iedereen op te trommelen in de studio's, James te helpen, de nummers uit te kiezen, te helpen met de structuur van het album en de tracklisting.

Dat klinkt als een veelzijdige en veeleisende, maar ook erg gave functie.

Het is veeleisend, omdat er veel artiesten zijn, studio's, producers en mixers, en keuzes om te maken in een hele korte tijdspanne. Normaal als ik met artiesten werk, werk ik met één band, twaalf nummers, een producer en een heleboel tijd. Voor dit album hadden we maar een paar weken om tientallen artiesten, medewerkers, mixers en producers te vinden die 23 nummers moesten maken. Dat is niet veel tijd. Maar het dwingt iedereen wel om samen te werken en creatief te zijn. Je kunt niet egoïstisch zijn, je kunt niet zeggen: 'Zo wil ik het doen', je moet het gewoon doen. Het creëert een urgentie, zowel muzikaal als thematisch.

De line-up voelt onwonderlijk aan. Hoe is die tot stand gekomen?

Het fantastische aan James Ford is dat hij de afgelopen 20+ jaar de producer is geweest van zoveel geweldige bands en artiesten, waardoor zijn netwerk enorm is. Dit komt door zijn fantastische bijdragen aan de muziekwereld. James en ik hebben dan ook een geweldige relatie, die na dit project alleen maar sterker is geworden. We hebben samen veel platen gemaakt, zoals van Foals en Black Country, New Road en The WAEVE. We konden dus samenwerken met artiesten die we al kenden en van wie de muziek gelukkig ook door veel anderen gewaardeerd wordt. Ik stelde ook ideeën voor, zoals King Krule, Sampha, Arlo Parks en Beck, die samen met Arooj Aftab aan het project meededen. Ik heb ook contact opgenomen met Ezra Collective, en zij vertelden me dat ze een track hadden met Greentea Peng.

We hadden een lange lijst met artiesten die we konden benaderen voor dit project. Wonderbaarlijk genoeg waren veel van hen in dezelfde week beschikbaar in de Abbey Road Studios. We hadden die week Arctic Monkeys, Fontaines D.C., Pulp, Foals, English Teacher, Black Country, New Road en Young Fathers bij Abbey Road Studios. Elke ruimte was gevuld met mensen, lawaai en geweldige muziek. We konden een aantal leuke dingen doen, zoals het kinderkoor dat meezong op het nummer van Damon. Jarvis Cocker hoorde ervan en vroeg of ze het kinderkoor mochten gebruiken nadat ze klaar waren, dus moesten we 43 kinderen verplaatsen naar de andere studio waar Pulp opnam. Het was een unieke, bizarre en fantastische samenloop van omstandigheden. Zelfs nu ik erover praat, kan ik nog steeds niet geloven dat het echt gebeurd is! Op een gegeven moment keek ik naar het koor dat meezong met Damon, Grian en Kae in de Floor Studio 2 van de Abbey Road Studios. Daar stonden Jarvis Cocker (Pulp), Johnny Marr (The Smiths), Carl Barât (The Libertines), Damon (Gorillaz) achteraan, Declan McKenna, English Teacher, Black Country, New Road. Ik dacht: verdorie, wat een rare dag... Een fantastische dag, maar toch een heel rare dag.

Heb je de kans gehad om met een aantal artiesten te praten die ook aan dit album hebben meegewerkt en die ook al op het vorige album te horen waren?

James sprak veel met Beth Gibbons (Portishead). Haar versie van Sunday Morning (The Velvet Underground) is een van mijn favoriete momenten op het album. Het is zo fijn om haar op het originele album uit de jaren '90' te hebben en haar stem nu weer op dit album te horen. Adrian Utley (Portishead), met hem heb ik ook veel gesproken, omdat hij op twee nummers (Flags en Sunday Light) van het album te horen is. Ik sprak met hem over zijn herinneringen aan het originele album en hij zei: "Het is een geweldig project om aan mee te werken, maar het is echt triest dat we überhaupt een album voor dit doel moeten maken. Het herinnert ons eraan dat de wereld helaas op zoveel vlakken niet is veranderd sinds het vorige album. Maar we kunnen in ieder geval proberen te doen wat we kunnen."

Damon (Albarn) en Graham (Coxon) van Blur stonden natuurlijk ook op het originele album en het is fantastisch dat ze op dit album iets anders doen. We wilden verwijzen naar het vorige album en de ervaringen die daarbij hoorden, maar we wilden ook in het heden leven. En het is fijn om nieuwe artiesten en jongere artiesten zoals Arlo Parks, English Teacher en Black Country, New Road te kunnen laten horen. Er zijn zo veel geweldige artiesten van de afgelopen vijf tot tien jaar om te presenteren, evenals een aantal legendes.

Hopelijk zal dit album mensen inspireren en hopelijk veel geld en aandacht genereren voor dit geweldige goede doel. Daar draait het allemaal om. Hopelijk herinnert het ons eraan wat er mogelijk is als we allemaal samenwerken, als een groep mensen die verbeteringen willen voortbrengen.

HELP(2) is nu uit. Opbrengsten gaan naar de bescherming, educatie en verdediging van de rechten van kinderen die in conflictgebieden leven, overal ter wereld.

Salland
SOUND COLLECTIVE

DE SOUND VAN SALLAND! DIT IS DOWN TO EAST VOL. 1

14 MAART UIT OP VINYL VIA GOOMAH MUSIC GOOMAHMUSIC.NL

KIM GORDON

Play Me

(Beggars / Matador Records)

LP, LP coloured, CD

Play Me is het derde solo-album van Kim Gordon. De componiste/bassiste/zangeres die ooit mede-oprichter was van Sonic Youth, is weliswaar al bijna 73 jaar, maar bewijst met haar solowerk steevast dat haar muzikale aanpak draait om vernieuwing. Combineerde ze bij haar solodebuut 'No Home Record' moderne rap met snelle ritmes, 'The Collective' klonk zwaarder en donkerder. Bij dit derde album (wederom gemaakt met producer Justin Raisen)

is de diversiteit zo mogelijk nog groter. Het draait om jazzy klanken (Play Me), om uitwaaiende soundscapes (Girl With A Look), om knip en plak-noise (No Hands) om rap (Black Out, Dirty Tech) om vervormde new wave (Not Today). De teksten zijn zwartgallig maar toch ook grappig en gaan over AI, over puissante rijkdom en over te teloorgang van de democratie. Busy Bee begint met een dialoog waarbij een dame (Julia Cafritz) gevraagd wordt of ze ooit niet in de band STP zat. Haar gevatte antwoord: 'Yeah, those boys are lucky that we broke up when we did.' Niet de Stone Temple Pilots dus, dit gaat over de vrouwelijke punkband STP. Kim Gordon was producer van hun EP en werkte later met haar samen (Free Kitten). Het nummer krijgt een rauw vervolg met een drumpartij (van Dave Grohl) waar Kim de titel en de lyrics lekker zwoel overheen rapt. Daarna volgen enkele duistere rap-jams elkaar op. De kale beats en de typische Gordonvocalen worden kunstzinnig gelardeerd met donkere samples en rauwe gitaarlagen. Twaalf compacte nummers verder, is de conclusie logisch: de experimenteerdrift spat er vanaf. (Dennis Dekker)

JAMES BLAKE

Trying Times

(Virgin / Good Boy Records)

LP, LP black transparent, LP Indie white, CD

De meeste muziekcarières volgen een patroon. Eerste albums zijn vaak gedurfd, het tweede ietsje veiliger. Daarna is vaak een rode lijn te trekken: sommige artiesten blijven veilig, anderen nemen langzaam weer wat risico. In ieder geval tekent zich altijd wel een patroon af, waarin je achteraf herkent hoe elk album bijdraagt aan de koers van iemands carrière. Niet bij James Blake. Telkens als je hem door denkt te hebben, slaat hij weer een nieuwe weg in. De afgelopen 10 jaar raasde hij van art-pop naar r&b, van glitch naar garage, en van trap naar psychedelica. Dus: wat krijgen we deze keer voor onze kiezen?

Op Trying Times verrast James Blake wederom met iets wat hij nooit eerder geprobeerd heeft: niets nieuws proberen. Trying Times is namelijk een soort revue van Blake's hele carrière. Zo klinkt Death of Love als een bonustrack van zijn laatste album, maar is het opeenvolgende I Had a Dream een popballade zoals we die kennen van zijn album Friends That Break Your Heart. En wat dacht je van een dosis Indie-rock, **of de hiphop-banger Doesn't Just Happen? En dan zijn we nog niet eens op de helft.

Het resultaat is een album waarop geen twee nummers hetzelfde klinken, en waar de enige lijn Blake zijn eigen stem is. En die lijn is sterk. Trying Times klinkt, in al zijn veelzijdigheid, als een prachtige collage van het allerbeste van James Blake. Dat is dan in ieder geval géén verrassing. (Jay Frelink)

ALBAN 👍
To Break Your Heart
(Polymoon)

Toen in 2022 een hartverscheurende gebeurtenis het leven van Alban Sarens overhoopgooide, besloot hij het roer om te gooien.

Al jarenlang speelde hij saxofoon bij onder anderen Stef Kamil Carlens, Guido Belcanto, Slow Pilot, Ellen Schoenaerts, Portland, Sir Yes Sir, Equal Idiots, Kids With Buns, Roosbeef en Het Zesde Metaal. Ook was hij artistiek coördinator bij Trix. Dat kwam tot een halt. De weg die hij insloeg om zijn eigen muziek te gaan maken, was deels een keuze, maar misschien nog meer een noodzaak. Het was zijn manier om te rouwen. Het resultaat was *To Break Your Heart*: een instrumentaal album met een aire van soepele, toegankelijke jazz, waarin de saxofoon de hoofdrol speelt. Hoewel rouwverwerking een belangrijk thema is, is dit album niet uitsluitend zwaarmoedig. Soms is het zwaar, maar het heeft ook een bepaalde lichtheid die hoopvol aanvoelt. Er heerst een sfeer van voorwaarts momentum, die vanuit een diep dal naar een lichtere plek lijkt te voeren. Een prachtig, reflectief, complex en toch toegankelijk album. (Lotte Hurkens)

SOPHIA AMMANN 👍
Sophia Ammann
(Polymoon)

De Belgisch-Canadese singer-songwriter Sophia Ammann timmerde in het verleden aan de weg met de bands Little Dots en

Ansatz Der Machine en trok volle theaterzalen met haar naar verluidt zeer geslaagde vertolkingen van songs van Leonard Cohen. Met *Here I Am* levert de muzikante uit Gent haar solodebuut af. *Here I Am* is een zeer aansprekend album dat direct de aandacht trekt met de mooie stem van Sophia Amman, die mooi maar ook met veel gevoel en precisie zingt. Het is een album dat nog veel meer te bieden heeft, want de songs op *Here I Am* zijn mooi, aangenaam en fantasierijk ingekleurd. Sophia Amman maakt mooie en intieme folksongs, maar ook haar flirts met pop zijn zeer geslaagd. De muzikante uit Gent schrijft ook nog eens songs die zich makkelijk opdringen, maar die ook interessanter worden wanneer je ze vaker hoort. Met *Here I Am* zet Sophia Amman zichzelf op de kaart als groot talent. (Erwin Zijleman)

BLAUDZUN 👍
Blaudzun: The Best Of
(V2 Records)

Beetje 'n knipooog om een Bijbelse verwijzing te hanteren maar ga hier de Loftrompet steken op de man, de persoon, de artiest en de meer dan geweldige verzamelaar die 3 april a.s. verschijnt. Blaudzun (Johannes Sigmond) ontdekte zelf The Beatles en The Cure ooit via verzamelalbums. "Het is een fijne manier om binnen te stappen, als een poort naar het grotere muzikale universum". Vervolgens daaraan toevoegend: "Dit album markeert ook het afsluiten van een eerste muzikale hoofdstuk, ik kijk vooruit, zonder tijdsdruk, en werk momenteel aan een nieuw studioalbum". Het is een met zorg en volkomen in balans samengesteld overzicht uit zijn 20-jarige oeuvre, van

PLATO IS 50 EN GEEFT FEEST!

Platenzaak Plato in Leiden heeft de respectabele leeftijd van 50 jaar gehaald en bouwt daarom een muzikaal feest in popzaal Nobel op 23 mei met optredens van onder andere Daryll-Ann en Extince. De kaartverkoop van het feest begint woensdag 25 februari om 12:00. Het jubilerende Plato Leiden opende haar deuren op 5 januari 1976 aan de Breestraat nummer 15, waar het zich al snel ontpopte tot dé plek voor de betere pop- en rockmuziek en met 'broodjeszaak' Plateau op de eerste verdieping ook als dé hangplek voor de al dan niet blowende jeugd die te blut waren om platen te kopen. In 1987 verhuisde de winkel naar de huidige plek aan de Vrouwensteeg. Gedurende vijf decennia muziekvreugde beleefde de winkel alle onstuimige ontwikkelingen in de platenhandel, zo ook de neergang en wederopstanding van de LP. De Leidse Plato is de oudste van de Plato's en daarmee is het ook het jubileum van heel Plato.

FRANK ZAPPA

AND CAPTAIN BEEFHEART LEGENDARY COLLABORATION

5CD+BluRay featuring studio outtakes

Two complete concert

Atmos mix

Unseen photos

New liner notes

Also available on 2LP and 1LP

AEROSMITH

Aerosmith's classic debut album expanded to this Legendary Edition

- Featuring original album remastered
- Brand new mixes
- Live performance 1973
- Unreleased studio tracks
- Immersive book

Available as 4LP/3CD/1LP/1CD

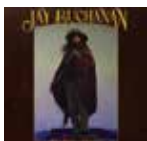
publieksfavorieten tot bepalende en persoonlijke songs. Blaudzun weet heel goed om items uit zijn persoonlijke leven te transformeren naar prachtig aandoenlijke en soms ook aangrijpende muziek. Dat is Écht een Kwaliteit. Immer ook bewust zijn eigen pad kiezend, om in welertermen te blijven, koerst z'n eigen weg. („Ik ben mezelf, altijd en overal. Of het nou thuis is, op het podium of op televisie.") 19 maart verschijnt ook nog eens het boek 'Blaudzun. In het spoor van een 'popicoon', inkijkend in 's man's leven en zijn kijk op de wereld, geschreven door Ronald Giphart. Met het uitkomen van deze rijke verzamelaar start hij ook een solo-theatertour. Ik heb, aan de hand van deze compilatie, een kaartje voor z'n tournee aangeschaft én de plaat alvast besteld. Dankjewel Johannes, ga nog maar lekker 20 jaar door. (Paul Maas)

BONNIE PRINCE BILLY 👍
We Are Together Again
(YG Entertainment)

Hoewel Will Oldham altijd iets kluzenaarsachtig over zich heeft hangen, is de toestand in de wereld hem bepaald niet ontgaan. En

hoewel die toestand hem flink beangstigd, roept hij vooral op om gezamenlijk de angst voor wat komen gaat te omarmen en als groep de nodige weerstand te bieden. Waarom staat de leeuw nog steeds te wachten om ons te verorberen, is zijn vraag in opener *Why Is The Lion?* Diep geworteld in de folk traditie van zijn thuisstaat Kentucky, weet hij dat muzikaal te verpakken in verrassende arrangementen met prachtig eenzame strijkers en blaasinstrumenten. De aanpak is ook dit keer nagenoeg alleen akoestisch, met nagenoeg geen ruimte voor solo's of show-offs, waardoor er alle aandacht is voor melodie en boodschap. De altijd wat onvaste, en daardoor effectieve, stem van Oldham zingt over niet-uitgenodigde vreemdelingen aan de deur en bekenden die zich ontpoppen als monsters. Will Oldham mag dan altijd de indruk geven een buitenstaander te zijn, met *We Are Together Again* bewijst hij dat hij zich bewust is dat hij met beide benen in een afbrokkelende maatschappij staat, waarin hij de rol van muzikant als geweten van de samenleving maar al te serieus neemt. (Jurgen Vreugdenhil)

JAY BUCHANAN
Weapons of beauty

Frontman Jay Buchanan van 70's rockband Rival Sons trok zich voor dit soloalbum een maand terug in de Mojave

woestijn en dat blijkt een geweldige voorbereiding te zijn geweest! Waar Rival Sons leunt op een rijke 70's gitaarsound is dit werk van een ander kaliber. 10 nummers met een heerlijke laid back begeleiding die de fantastische stem van Jay perfect ondersteunen. Verwacht singer-songwriter materiaal van een heel hoog niveau. Nu al een kandidaat voor de jaarlíjstjes! (Emiel Schuurman)

SPOT

ZO 15 MRT

**JOHNNY CASH
ROADSHOW**

MA 16 MRT

TRIO DA KALI

DI 17 MRT

A.S. FANNING

WO 18 MRT

**CHRISTIAN
KJELLVANDER**

DO 19 MRT

**THE BOXER
REBELLION**

MA 23 MRT

**SELAH SUE AND
THE GALLANDS**

MA 23 MRT

GA-20

WO 25 MRT

MY FOCUS

WO 25 MRT

BREMER MCCOY

ZA 28 MRT

WEVAL

ZO 4 APRIL

**BENJAMIN
HERMAN TRIO**

FEATURING BIGYUKI

DO 9 APR

MERAL POLAT

DO 9 APR

LUCKY FONZ III

SPOTGRONINGEN.NL

GRAND CRU

GORILLAZ
The Mountain
(Suburban)

LP, LP indie yellow, LP orange, CD, CD deluxe

Je ziet een berg in de verte en denkt dat je weet wat je kan verwachten, toch kan de klim je enorm verrassen. Dit vat goed samen hoe dit album aanvoelt. "The Mountain" is echt een fusie van de klassieke Gorillaz-stijl die zo herkenbaar is, gemengd met nieuwe invloeden uit verschillende culturen. Wat meteen opvalt aan dit album was de fluit die je hoort terugkomen in het album. Het experimentele karakter doet denken aan andere bands die spelen met cross-culturele elementen in hun muziek, zoals King Gizzard & The Lizard Wizard. Nummers als The Moon Cave klinkt dan weer als erg catchy met een lekker hip hop deuntje. Ook The Happy Dictator sprong eruit, dit nummer bevat die classic Gorillaz sound met een heerlijk synthy stukje. De teksten van het album zetten een bepaalde sfeer neer zonder dat de tekst te letterlijk genomen hoeven te worden. De kunst van deze virtuele band is dat ze met de hoeveelheid artiesten die samen dit album hebben gebouwd, er toch een mooi geheel van hebben kunnen maken. Een heerlijk album om op te zetten wanneer je in de avond thuis zit met een zoutlampje aan, of in de trein zit met noise-cancelling headphones wanneer je geen trek hebt in sociale interactie. (Leyla Birlik)

BILL CALLAHAN ☺
My Days of 58
(Drag City)

Bill Callahan is al een oudgediende in de muziek en wat je noemt een bezig mannetje. Tussen 1990 en 2005 was hij lid van de band SMOG waarmee hij 14 albums

maakte. Vanaf 2007 maakt hij soloalbums en met het album 'my days of 58' is hij toe aan zijn elfde soloalbum, al klopt dit niet helemaal want een daarvan maakte hij samen met Bonnie 'Prince' 'Billy. Ook maakte hij een paar films. Bill is inmiddels 59 en heeft het afgelopen jaar gebruikt om dit nieuwe soloalbum te maken. Het verklaart meteen ook de titel van het album. De stem in combinatie met de muziek die Bill Callahan maakt doet me telkens denken aan Nick Cave. En net als Nick Cave soms maakt ook Bill op dit mooie album een aantal nummers met een zangeres wat soms net wat meer diepgang geeft aan zijn muziek. Deze nieuwe plaat is een lust voor het oor en luistert heerlijk weg. Voor mij een perfecte plaat om 's avonds in de luie stoel te genieten met een lekker glas whisky. Ik zou zeggen, probeer het zelf eens. Ook zonder whisky is het een aangename verrassing. (Jurriën van Rheede)

CARPENTER BRUT
Leather Temple

De Franse artiest Carpenter Brut injecteert zijn synthwave met een stevige dosis heavy metal. Op Leather

Temple horen we zijn meest agressieve kant tot nu toe; pulserende synthesizers, industriële beats en gitaarriffs vliegen je om de oren. Dit conceptalbum neemt je mee naar een dystopische toekomst waarin de hoofdpersoon in een cyborg verandert. Zeker van het opzweepende titelnummer krijg je zin om een lasergun op te pakken. Angst voor AI? Welnee, laat de strijd tegen de robots maar beginnen. (Laurence Tanamal)

CONGRATULATIONS
Join Hands

Dames en heren, gefeliciteerd! Hieristiedan, het eerste album van Brightons nieuwste ster aan het

indiefirmament, Congratulations! Of volgens de band zelf, hun eerste kitchen-sink fuzz-pop clusterfuck party record. Vrolijk, aanstekelijk, rommelig en opwindend klinkt het zeker. Ik kan er niet stil bij blijven zitten. Muzikaal schiet het alle kanten op, met hoekige gitaren, gruisige bas, orgeltje hier en daar en meerstemmige zang op het kruispunt van disco, funk, classic rock en harde elektronica. Laat het feest maar beginnen! Wel oordopjes meenemen. (Marcel van Vliet)

CRIPPLING ALCOHOLISM
Camgirl

Crippling Alcoholism is geen bandnaam die uitnodigt tot luisteren, en de albumtitel en -hoes helpen ook niet.

Het lijkt een bewuste oefening in afstoten van de

LUISTERTRIP

COURTNEY BARNETT
Creature of Habit

(Virgin / Mom + Pop Music)

Courtney Barnett, de Australische woordsmid van observaties over het alledaagse leven vol kleine en grote angsten, begeleid door degelijke indie rock, brak in 2015 ogenschijnlijk uit het niets door. Na, in mijn ogen, wat mindere albums is er nu haar vierde, Creature of Habit, en wat voor een! Het verhaalt losjes over de situatie waarin ze zich eind 2022 bevindt en waaruit ze zich langzaam loswerkt. Zo stopt ze met haar platenlabel Milk! Records, verhuist van Australië naar Los Angeles en twijfelt sterk of ze nog wel muziek wil maken. Ze neemt bewust een jaar de tijd om alles op een rij te zetten. De centrale vraag luidt: "Hoe sta je jezelf niet langer in de weg om het leven echt te voelen?" De antwoorden neemt ze tijdens dit proces op. Vaak gaat ze de studio in zonder idee wat ze gaat maken. Het resultaat mag er zijn. Het centrale thema is: omarm verandering. Dat doet ze met een wat gepolijster en puntiger, maar herkenbaar geluid dat verdergaat waar haar vorige album ophield, met de open onbevangenheid van haar debuut. Tekstueel lijkt "One Thing at a Time" het sleutelnummer, samen met "Mantis" en "Another Beautiful Day". Op "Site Unseen" zingt Katie Crutchfield van Waxahatchee mee. Omarm verandering! (Marcel van Vliet)

QUEEN

QUEEN'S MUCH CELEBRATED SECOND ALBUM

**INCLUDING NEW 2026 MIX | STUDIO SESSIONS | BACKING
TRACKS | BBC RECORDINGS | LIVE RECORDINGS**

AVAILABLE AS DELUXE 5CD+2LP/2CD/1CD/1LP

Amerikaanse gothrockers. Voor hun derde album putten ze wederom inspiratie uit de duisterste hoeken van de menselijke psyche, met teksten over zelfkwelling en karakterschetsen over personages die van binnen wegrotten. Hiertegenover zetten ze een verrassend dansbaar geluid, met grootse hooks waarbij je zelfs teksten als "baby, I'm a goddamn monster" hardop mee wil zingen. (Laurence Tanamal)

DEARY

Birding
(Pias / Bella Union)

Fairground, de eerste EP uit 2023, werd geproduceerd door Simon Scott, drummer van Slowdive, en de manager van Deary is Simon Raymonde, bassist van Cocteau Twins en labelbaas van Bella Union. Dit Britse trio (voorheen duo) doet niet geheimzinnig over zijn belangrijkste inspiratiebronnen. Waarom zou het ook? Op basis van die eerste EP en daaropvolgende singles werd door liefhebbers van shoegaze en dreampop reikhalzend uitgekeken naar een volwaardig album. Om maar meteen met de deur in huis te vallen: het wachten wordt beloond. Birding is namelijk een prachtig album waarop Slowdive-achtige gitaar- en synthgolven samengaan met dromerige melodieën die Beach House, Still Corners en soms Mazzy Star in herinnering roepen. Daarbij doet de fraaie stem van Rebecca Cockram soms denken aan een net wat meer aardse versie van Elizabeth Fraser (Cocteau Twins). Daarmee is niet gezegd dat Deary in het verleden leeft, deze afwisselende en zeer sterke groeibriljant klinkt eerder tijdloos. Met de volumeknop heel ver open is het heerlijk wegdromen naar hogere sferen. (Marco van Ravenhorst)

HILARY DUFF

Luck... Or Something

Hilary Duff is voor velen bekend als Lizzie McGuire, maar nu heeft ze vier kinderen, man (producer Matthew Koma) en volop inspiratie na 10 jaar sinds haar vorige album. luck... or something staat vol met die levenservaringen. Een geweldig persoonlijk softpopalbum met diepgaande introspectieve teksten, volledig op een manier waarop Duff schittert. Hulde! Het voelt passend in deze tijd en de muziek laat je heerlijk ontspannen. Weather for Tennis is een absolute earworm. De speciale deluxe cd bevat ook de opnieuw opgenomen (mine)-versies van haar hits. (Laurens Elderman)

FLOWERS/GHOSTS&ECHOES

Flow //// State

Flowers/Ghosts&Echoes, is een audio-visueel project uit Den Haag waar geluid en beeld voortdurend in dialoog staan. Gitaristen Gonçalo Oliveira en James A.-McEwan creëren langzame, meeslepende landschappen van geluid met subtiele verschillen, gecombineerd met live-visuuls. Voor de visuals moet je bij dit album wel je eigen fantasie

LUISTERTRIP

DENZEL CURRY

Strictly 4 the Scythe
(Universal / Concord)

Wie binnen Hiphop de naam Denzel Curry nog niet kent heeft wellicht onder een steen geleefd. Zo werd zijn optreden van vorig jaar nog als beste show van de Melkweg bekroont en blies hij onlangs het publiek nog omver als voorprogramma van Deftones. Hoewel Denzel normaliter als einzalgänger functioneert, verrast hij fans nu met een volledig nieuwe invalshoek: rapformatie The Scythe. De rapper uit Miami wordt vergezeld door collega's TiaCorine, Bktherula, FERG (voorheen beter bekend als ASAP Ferg) en Key Kyata, wie hiervoor ook allemaal betrokken waren op zijn laatste mixtape King of the Mischievous South Vol.2. Dat er meer in deze samenwerkingen zat is duidelijk te horen op deze heuse groepsprestatie, de chemie spat er namelijk van af. De plaat staat vol met keiharde en energieke beats, welke dan ook iets weg hebben van Three 6 Mafia maar dan in een modern jasje. Zonder aarzeling wordt de microfoon doorgegeven in de groep en weet iedereen een eigen karakteristiek geluid toe te voegen aan deze typische Southern Rap door middel van hoge energie, slimme wordplay, creatieve flows of uniek stemgeluid. The Scythe is dan pas net nieuw maar lijkt nu al niet van ophouden. Een goed begin is dan misschien maar het halve werk, maar ik heb een vermoeden dat deze supergroep nog lang niet klaar is. (Ruben de Melker)

gebruiken, en het album is uitstekend geschikt om op het gemak te beluisteren waarbij de muziek, na herhaald beluisteren, steeds meer onder je huid zal kruipen. Eerlijk gezegd is het een soort Rivella muziek: vreemd, maar wel lekker. (Joost van Loo)

GAEREA **Loss**

Met Submerged, Phoenix en Hellbound kregen we al 3 overrompelende voorproefjes van het nieuwe album

Loss van post blackmetalband Gaerea. Met dit vijfde volledige album weet de band wederom de lat hoger te leggen. Heerlijke woeste passages worden afgewisseld met sfeervolle tussenstukken. Hoewel de bandleden van deze Portugese band hun identiteit angstvallig geheimhouden, is het te hopen dat de bekendheid van de band een vlucht gaat nemen. Aan de muziek kan het niet liggen, dit album is een dikke aanrader! (Emiel Schuurman)

GEESE **Live at Third Man Records**

Tja, wat is er nog niet gezegd over Geese? De indierockband uit New York was niet weg te denken uit de eindejaarslijstjes

van 2025 met hun fantastische album Getting Killed, vol neurotische rockliedjes onder leiding van de fantastische vocalist Cameron Winter. Nog voordat dit album überhaupt aangekondigd was, speelde Geese deze liedjes voor slechts 250 mensen in Third Man Records in

Nashville. Eén ding is duidelijk: live klinken ze nog beter. Dat gaan ze bewijzen in Paradiso en Doornroosje later dit voorjaar, en doen ze nu alvast op deze liveplaat. (Daan van Eck)

GONG 👍 **Bright Spirit** **(Kscope)**

Toen Daavid Allen eind jaren '60 de band Gong oprichtte had hij niet kunnen vermoeden dat de band tot ver na zijn overlijden actief zou blijven.

Hoewel hij er wel op aanstuurde op zijn sterfbed: zijn laatste wens was dat de band in de samenstelling zoals hij was zou blijven bestaan met Kavus Torabi als frontman. En zo geschiedde. De inmiddels vierde plaat in deze samenstelling heet Bright Star en laat Gong op zijn best horen: psychedelische rock zoals de band dat al ruim 55 jaar maakt. Er kwamen al twee singles van dit album: The Wonderment en Stars In Heaven en beide singles laten goed horen wat er te verwachten valt op Bright Spirit. Hoogtepunt voor mij is het openingsnummer Dream Of Mine, met 10.33 minuten het langste nummer op de plaat. De track is psychedelische rock in een Canterbury jasje, een knap bedacht repeterend motief doordrenkt met heerlijke sax- en gitaarsolo's. Dream Of Mine verschijnt op 13 maart op het Kscope label. Aanrader hoor!

RUSH GRACE UNDER PRESSURE

DELUXE BOXSET OF RUSH'S 1984 ALBUM GRACE UNDER PRESSURE
ORIGINAL ALBUM REMASTERED | NEW 2025 ALBUM MIX | LIVE IN TORONTO 1984 (THE COMPLETE SHOW)
52-PAGE HARDCOVER BOOK | BLURAY VIDEO & AUDIO
AVAILABLE AS 4CD+BR/5LP+BR

UNIVERSAL MUSIC
MUSIC LEGENDS

JOSÉ GONZALÉZ **Against the Dying of the Light**

Met *Against the Dying of the Light* levert José González zijn vijfde en meest minimalistische plaat tot nu toe

af. De Zweeds-Argentijnse singer-songwriter weeft ragfijne gitaarpatronen rond fluisterzachte zang, waarbij stilte er net zo toe doet als melodie. De even warme als organische productie, met subtiele strijkers en koortjes, verdiepen de melancholie zonder de intimiteit te verstoren. Tekstueel reflecteert González op sterfelijkheid, hoop en verzet (onder andere tegen technologie), wat het album gezien de toestand in de wereld een bedachtzame urgentie geeft en daarmee in lijn met de traditie van folkmuziek. (Cees Visser)

HEN OGLEDD 👍 **Discombobulated** **(V2 / Weird World)**

Hen Ogledd keert terug met *DISCOMBOBULATED*, een album dat net zo verwarrend als visionair is. Het kwartet, bestaande uit Richard Dawson,

Dawn Bothwell, Rhodri Davies en Sally Pilkington, levert een bonte verzameling van folk-rock, "bard rap" en avant-gardistische elektronica. Centraal staat het acht minuten durende "Scales Will Fall", waarin Bothwells ritmische flow samensmelt met Keltische melodieën en een vlijmscherpe kritiek op het kapitalisme. In "Dead in a Post-Truth World" confronteert Dawson de digitale desinformatie met zijn breekbare tenor, terwijl Davies op zijn harp een spookachtig fundament legt. Het album bereikt een spiritueel hoogtepunt in het twintig minuten durende "Clear Pools", een ambient-avontuur dat doet denken aan de meest gedurfde momenten van Sufjan Stevens. *DISCOMBOBULATED* is geen eenvoudige luisterbeurt, maar een noodzakelijk manifest dat realiteit en fantasie verweeft om een collectieve uitweg te zoeken uit een verdeelde wereld. Het is een chaotisch maar hoopvol meesterwerk dat bewijst dat Hen Ogledd momenteel tot de meest unieke stemmen in de Britse indie-scene behoort. (Alexander Gout)

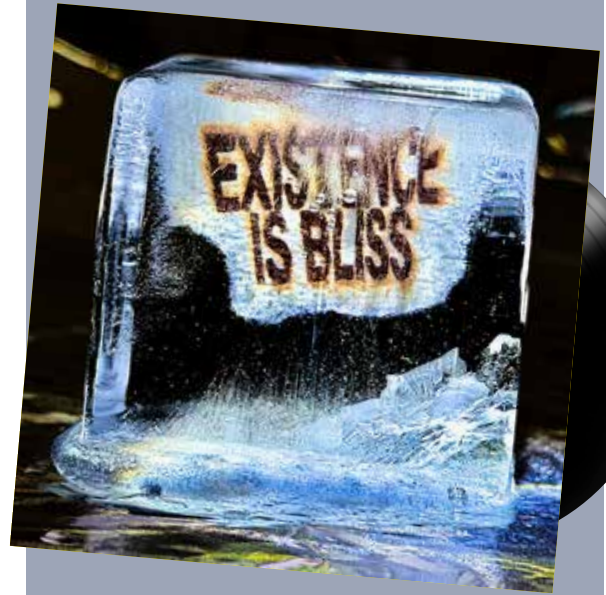
KABOUTERTJE PUTLUCHT **Hoe diep is een put?**

Het nijmeegse culttrio kaboutertje putlucht is zeker niet onder de radar gebleven in de afgelopen tijd

Ze beschrijven zichzelf als "therapie voor laagopgeleiden" en dat geeft al gelijk een beeld wat je kan verwachten. Muziek die veel stijlen samenvoegt met flauwe humor en grove teksten.

Met hun nieuwe album "hoe diep is de put" gaan ze toch een iets donkerder en rauwer kantje op.

Nummers zoals GGZ en drankprobleem laten zien dat de jongens zeker niet bang zijn om serieuze en gevoelige onderwerpen te benoemen. Maar toch blijft het een album vol humor, 808's en vage synths die inmiddels te verwachten zijn van onze vrienden uit Gelderland. (Janiek)

DEADLETTER **Existence is Bliss**

(Pias / SO Recordings)

De Britse band laat op zijn tweede album een iets volwassener geluid horen, hoewel ze hiervoor ook al enorm strak klonken. De bassist en drummer spelen gecoördineerd als een soulband; de zanger is typisch een Britse indiezanger; de gitaar en blazers vullen de gaten elegant op en brengen dynamiek aan in het geheel. Het is bijzonder hoe de saxofonist een toegevoegde waarde is in een indieband als deze. De sound kan ik het beste omschrijven als een samenvatting van Britse pop en rock van de afgelopen 50 jaar. Ik kan ieder decennium wel terughoren in dit album, wat een combinatie van veel verschillende stijlen als resultaat geeft. De teksten lijken een reflectie te zijn en te zijn veroorzaakt door recente gebeurtenissen in de wereld; ze zijn niet vrolijk te noemen. De muziek op zichzelf heeft soms een dreigende lading, of soms is het een melancholische of contemplatieve sfeer die allebei goed combineren met de teksten en ze doen daarmee de naam van de band eer aan. Het mooie van een indiealbum als dit is dat er geen enkel saai nummer tussen staat; het album is volgepakt met emotie, betekenis en kwaliteit. Ik zou dit album aan iedereen kunnen aanraden. (Willem Sloet)

LUISTERTRIP

JOSHUA IDEHEN

I know you're hurting, everyone is hurting, everyone is trying, you have got to try.

(Pias / Heavenly Recordings)

Joshua Idehen heeft met zijn album *I know you're hurting, everyone is hurting, everyone is trying, you have got to try* een sonisch pleister op een collectieve wond gecreëerd. Het is een plaat die balanceert tussen spoken word, gospel en opzweepende elektronica, waarbij zijn kenmerkende diepe stem de luisteraar bij de hand neemt door een landschap van kwetsbaarheid en veerkracht. Idehen stelt zich hier volledig bloot. Tracks als 'Don't You Give Up' en 'Stay Wise' voelen als preken voor de moderne tijd: niet belerend, maar diep menselijk en vol empathie. De productie is gelaagd en warm, met beats die je hartslag overnemen terwijl de teksten je ziel raken. Als ik kritisch ben, neigt de positiviteit soms naar het bijna naïeve, wat in onze cynische wereld even slikken kan zijn. Toch is het juist die ongefilterde hoop die dit album zo noodzakelijk maakt. Het is een herinnering dat we niet alleen zijn in onze strijd. De muzikale omlijsting is avontuurlijk en houdt de boodschap weg van al te makkelijke clichés. Het is een dapper document dat bewijst dat hoop een daad van verzet is. Een indrukwekkend werk dat lang na de laatste noot blijft resoneren. (Alexander Gout)

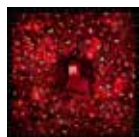

MAARTEN HOGENHUIS

Cole

Saxofonist Maarten Hogenhuis kent zijn klassiekers. Cole Porter heeft tijdloze nummers geschreven en met deze

opname bewijst Hogenhuis met zijn trio dat het American Songbook nog altijd springlevend is. Het is mooi om te horen dat hedendaagse jazzmuzikanten deze nummers blijven spelen. De plaat werd in een dag opgenomen en de meeste nummers stonden in één take op de plaat. 'Love for Sale' springt eruit, calypso en swing wisselen elkaar moeiteloos af. Bas, drums en sax zijn op deze plaat een moeiteloos spelend geheel. (Vera Verwoert)

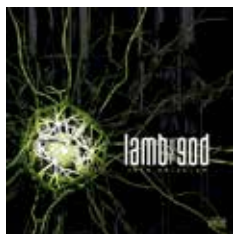

IRON & WINE

Hen's Teeth

Hoewel *Hen's Teeth* uit dezelfde sessies komt als voorganger *Light Verse*, is er een duidelijk verschil. Daar waar *Light*

Verse licht van toon aanvoelde, is op *Hen's Teeth* de wel vaker in het werk van Sam Beam voorkomende tristesse volop aanwezig. En hoewel spaarzaam gearrangeerd, is de muzikale verscheidenheid op dit album weer immens. Van de latin beïnvloedde sounds van *Defiance*, Ohio naar de bijna *Mama's And Papa's* sound van *Robin's Egg*, dat laatste nog versterkt door de inbreng van de zangeressen van *I'm With Her*. Een album om voorlopig niet op uitgeluisterd te zijn. (Jurgen Vreugdenhil)

LAMB OF GOD

Into Oblivion

(Sony / Century Media)

In het metallandschap waar de hybrides van verschillende subgenres je om de oren vliegen, is het heerlijk verfrissend om af en toe eens

een lekkere pot pure thrashmetal te horen. Eentje die refereert aan de bron. Op *Into Oblivion*, het nieuwe en tiende studio album van het Amerikaanse Lamb Of God klinkt de thrashmetal smakelijk, authentiek en moddervet. Sinds de oprichting van de band in 1990 is alleen de drummer een keer vervangen en die solide basis staat garant voor uitgebalanceerde songs die je van je sokken blazen. Of het nu gaat om pure snelheid, beukend midtempo, smeulige riffs, een ijzersterke zanglijn of een briljante solo; alle songs hebben een eigen identiteit en een stevige bite. Net zoals de nieuwe energie die vorig jaar doorklonk op het nieuwe album van Testament, houdt Lamb Of God je met *Into Oblivion* in een stevige houdgreep die voelt als een innige omhelzing. (Menno Valk)

LÉZARD

Que Se Passe-t-il

(Mayway Records)

Op Eurosonic Noorderslag (ESNS) wist Lézard een ieder al te overtuigen met een bezielde en dansbare set. Nu is dan ook eindelijk het langverwachte debuutalbum van deze Gentse band een feit. Het is

een debuut dat langs alle kanten klopt. De samenhang tussen zangeres Myrthe Asta en zanger Neil Claes, de funky baspartijen, de gitaarhooks, de strakke drums en de soms "maffe" Bowie-esque bliepjes en geluidjes. Lézard trekt een groot blik creativiteit open en weet een heerlijk, gevarieerd album te fabriceren dat zowel alternatief als radiovriendelijk te noemen is. En nondeju, wat werkt de combinatie van Engelse en Franse zang goed! Wat kan ik nog meer zeggen dat alle 13 nummers raak zijn en singles Manifestique, Rock & Roll en How Does It Feel wel heel erg raak zijn. België heeft er weer een topband bij die we graag op alle grote festivals willen gaan aanschouwen. Houd het tourschema in de gaten! Super debuutplaat. (Said Ait Abbout)

MARIA BC
Marathon

Maria BC, die zichzelf identificeert als non-binair persoon, is een Amerikaanse muzikant, die in kleine kring de aandacht trok met twee hele mooie albums. Met Marathon verdient Maria BC nog wat meer aandacht, want het is een bijzonder album. Het is een album dat de aandacht trekt met de geschoolde stem van de Amerikaanse muzikant, die wordt omgeven door subtiele of juist zwaar aangezette klanken, die variëren van donker tot duister en van melodieuze tot gruzig. (Erwin Zijleman)

MEMORIALS
All Clouds Bring Not Rain

Wanneer prog folk duo Verity Susman en Matthew Sims, ofwel Memorials, in het Londense Tate Modern-museum het object Glass Hammer van Yoko Ono onder ogen krijgt, volgt volop inspiratie. Het resultaat wordt hun tweede lp, analogo, ongepolijst, melodieuze, onconventioneel! Het psych-rock album kent een twaalftal songs van folk tot dub met een klassieke songwriting. Geniet van pareltjes als Life Could Be A Cloud en Lemon Trees of van de song die blijft hangen: Watching The Moon! Het eind van hun wereldtournee eindigt in het Rotterdamse Rotown! Genieten! (Koos Schulte)

MICHELLE DAVID & THE TRUE-TONES
Soul Woman

Michelle David, een Amerikaanse gospelzangeres die in Nederland woont, groeide met muziek op in de kerk en beklom als vijfjarige al het podium. Intussen zingt ze al meer dan vijftig jaar. Ze stond met Diana Ross en Typhoon op de bühne. Soul Woman heet het nieuwe album dat ze met The True Tones uitbrengt. Met deze groep biedt ze een aanstekelijke mix van gospel, soul en R&B. De single You'll Never Know klinkt veelbelovend. (Rosanne de Boer)

MITSKI
Nothing's About to Happen to Me

'Nothing's About to Happen to Me', een merkwaardige titel voor een album waarop Mitski in meerdere nummers fantaseert over haar dood en soms zelfs op gruwelijke wijze wordt vermoord. Ze verlangt ernaar te verdwijnen in de anonimiteit en te ontsnappen aan de

ARI LENNOX
Vacancy
(Universal / Interscope)

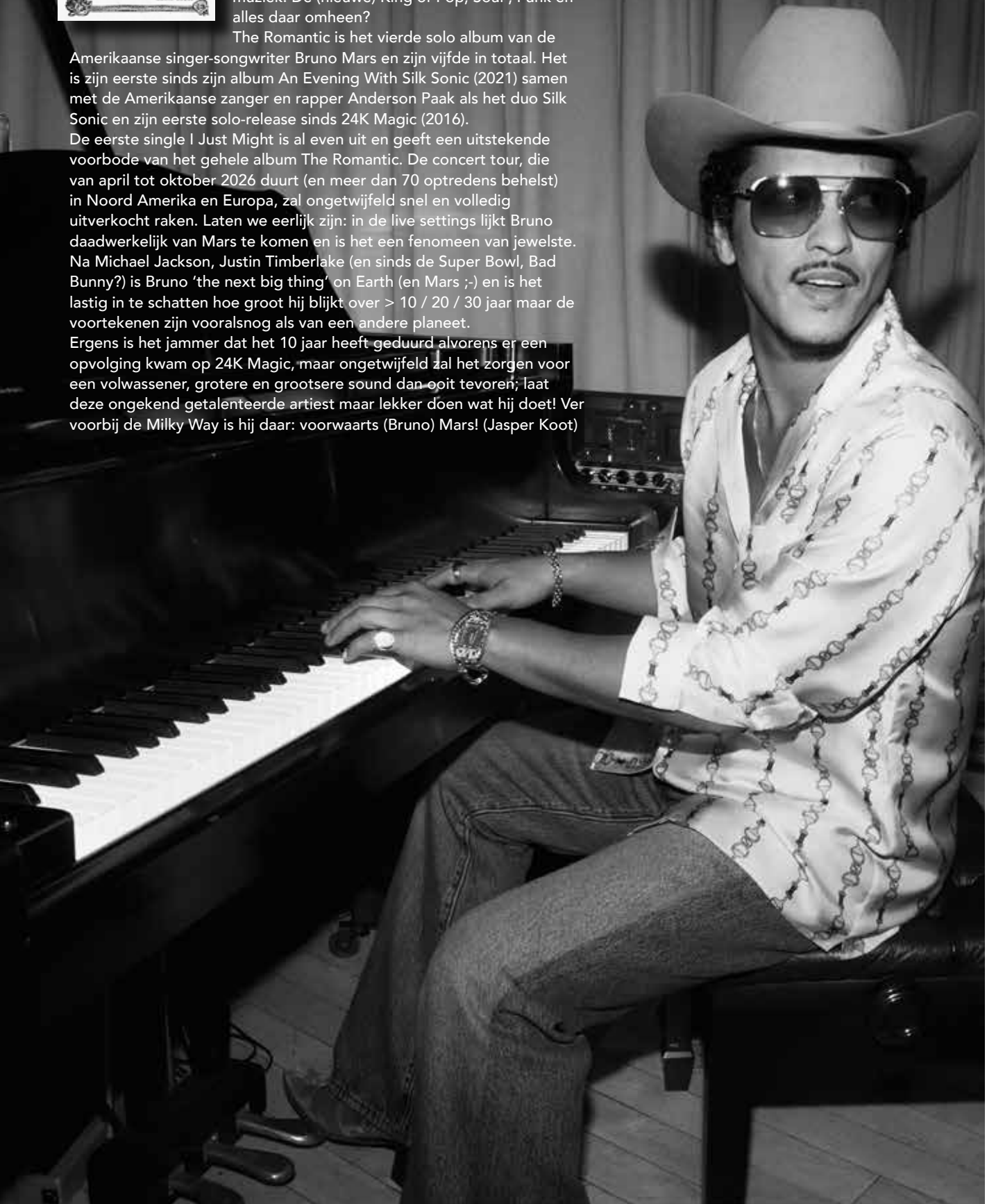
Opener Mobbin in DC zet meteen de toon. Als een regenachtig film noir, tegelijkertijd sexy maar vol gevaar. Het is typerend voor het werk van Ari Lennox, die al even in de hoek van J. Cole's Dreamville bivakkeert. Ze combineert de zweele tonen van neosoul met de koele kwinkslag en menselijke breekbaarheid die het werk van een Erykah Badu ook altijd tot een geweldige tour de force maakte. Aan jazzy tonen geen gebrek op Vacancy. Knipoogjes naar het rijke verleden van r&b alom, zoals de shoo bop shoo wops op de Under The Moon, waarop ze zelf heerlijk huilt als een wolf naar de maan. Hedendaagser klinken de poppy uitstapjes zoals Twin Flame, trapsoul die niet zou misstaan op de nieuwe Bryson Tiller of Justin Bieber. Ook Jamaica doet ze even aan, als Buju Banton even om de hoek komt kijken. Op de laatste twee nummers keert ze weer terug naar de door oude Motown en Stax doordrenkte soul. Vacancy is daarmee het meest veelzijdige maar ook complete album uit haar oeuvre. Verplichte kost voor de fans; perfect instap materiaal voor de verse ontdekkers. (Stef Mul)

BRUNO MARS
The Romantic
(Warner / Atlantic)

LP, LP white, LP gold, LP red, CD, MC
Tja, wat kun je nog zeggen over (één van) de grootste artiesten in de hedendaagse (pop) muziek. De (nieuwe) King of Pop, Soul, Funk en alles daar omheen?

The Romantic is het vierde solo album van de Amerikaanse singer-songwriter Bruno Mars en zijn vijfde in totaal. Het is zijn eerste sinds zijn album *An Evening With Silk Sonic* (2021) samen met de Amerikaanse zanger en rapper Anderson Paak als het duo Silk Sonic en zijn eerste solo-release sinds *24K Magic* (2016). De eerste single *I Just Might* is al even uit en geeft een uitstekende voorbode van het gehele album *The Romantic*. De concert tour, die van april tot oktober 2026 duurt (en meer dan 70 optredens behelst) in Noord Amerika en Europa, zal ongetwijfeld snel en volledig uitverkocht raken. Laten we eerlijk zijn: in de live settings lijkt Bruno daadwerkelijk van Mars te komen en is het een fenomeen van jewelste. Na Michael Jackson, Justin Timberlake (en sinds de Super Bowl, Bad Bunny?) is Bruno 'the next big thing' on Earth (en Mars ;-) en is het lastig in te schatten hoe groot hij blijkt over > 10 / 20 / 30 jaar maar de voortekenen zijn vooralsnog als van een andere planeet. Ergens is het jammer dat het 10 jaar heeft geduurd alvorens er een opvolging kwam op *24K Magic*, maar ongetwijfeld zal het zorgen voor een volwassener, grotere en grootsere sound dan ooit tevoren; laat deze ongekend getalenteerde artiest maar lekker doen wat hij doet! Ver voorbij de Milky Way is hij daar: voorwaarts (Bruno) Mars! (Jasper Koot)

oppervlakkigheid ontstaan door technologie. Dit album is gemaakt om eindeloos opnieuw te draaien, om te verdwalen in Mitski's beeldende teksten, doordrenkt van symboliek. Haar warme melancholische stem zingt met een haast spinnende vibrato. Als de kat die centraal staat op het album. Die symbool staat voor loslaten in de liefde, hoe wanhopig dat ook kan verlopen. (Liz Bosman)

FABIANO DO NASCIMENTO

Vila

Fabiano Do Nascimento zit niet stil. Vorige maand kwam zijn experimentele plaat 'Cavejaz' uit en is het nu tijd voor 'Vila'. Op deze plaat wordt de gitarist ondersteund door een zestien koppig orkest en laveert hij zijn prachtige gitaarspel moeiteloos door de rijk georkestreerde nummers heen. Een ode aan zijn Braziliaanse roots. De met smaak toegevoegde strijkers en fluitpartijen maken de plaat bij uitstek romantisch. Fabiano do Nascimento is een veelzijdig en veelbelovend muzikant waar we hopelijk nog veel van zullen horen. (Vera Verwoert)

NINAJIRACHI

I Love My Computer

Een van de meest speelse en plezierige debuutalbums van 2025 komt op de naam van de Australische producer Nina Wilson alias Ninajirachi. Een elektronisch popalbum in de categorie internet-core, de categorie chronisch online en de categorie Gen-Z. I Love My Computer is een eerbetoon aan online opgroeien, met onder andere een liefdevolle ode aan de iPod Touch en 'I Wanna Fuck My Computer' als algemeen sentiment. De BPM stijgt alsmat op deze plaat, die beweegt van EDM naar tech-house, speed garage, dubstep, en hyperpop, met zelfs een Y2K-throwback-sausje. (Daan van Eck)

NMB

L.I.F.T.

(Sony / Century Media)

Neil Morse is een gedreven muzikant die zijn talent volledig aanwendt voor het maken van geweldige (prog) rock/-metal met een positieve boodschap. Dat laatste is een gevolg van zijn bekering tot het Christendom in 2002. Morse begon zijn carrière in 1995 bij het fameuze Spock's Beard en zette die na 2002 voort als singer-songwriter en als solo artiest, maar bovenal als progrock boegbeeld in Flying Colors, Transatlantic en The Neil Morse Band. Van die laatste is kortgeleden de vijfde plaat L.I.F.T. verschenen en die maakt op indrukwekkende wijze veel los. De nummers hebben allen een onderlinge connectie, bevatten onnavolgbare progstukken waarin gitaren, drums, bas, synthesizers en vocalen je meenemen op een prachtige reis en zorgen voor intense en bontgekleurde muzikale vergezichten, of fijnbesnaard het verhaal vertellen van de hoofdpersoon die na tegenslag een nieuwe versie van zichzelf (uit)vindt. Uiteraard is Morse zelf in blakende vorm, maar zeker ook likkebaardend zijn het fijnmazige gitaarwerk van Eric Gillette en de machtige

LUISTERTRIP

BUCK MEEK

The Mirror

(4AD)

'Stole that last line from my friend Tucker Zimmerman, the line between us all is thin', zingt Big Thief-gitarist Buck Meek op 'Demon'. Creativiteit bestaat niet in een vacuüm, wil hij zeggen. Hij haalt inspiratie uit de fantastische mensen om hem heen, waaronder zijn goede vriend en muzikant Tucker Zimmerman, die vorige maand op 84-jarige leeftijd samen met zijn vrouw Marie-Claire tragisch overleed in een brand in zijn huis. Het liedje krijgt gelijk een andere betekenis, als een soort hommage aan de vriendelijkheid en het talent van Zimmerman. 'The Mirror', het nieuwe album van Buck Meek, staat in het teken van liefdevolle vriendschappen als deze, in het teken van samenwerking en in het teken van gezamenlijk plezier. Omringd door zijn favoriete mensen en muzikanten (waaronder zijn Big Thief-bandleden en zijn Nederlandse vriendin en medemuzikant Germaine Dunes) sleutelde hij deze plaat in elkaar in zijn thuisstudio. Het resulteert in een los en fragiel elektronisch folkalbum. De lieve fluisterstem van Buck ondersteund door het vrije spel van zijn vrienden, pezige en innovatieve gitaarlijntjes, bijna kietelende drumprogrammering en zachte elektronische toevoegingen die bij iedere luisterbeurt weer verrassen. Fantastisch geproduceerd (door Big Thief-drummer James Krivchenia), een van de zachtste en mooiste albums van dit voorjaar. (Daan van Eck)

LUISTERTRIP

PITOU

P2

(Lab Music / PITOU)

Het nieuwe album 'P2' van de Amsterdamse singer-songwriter Pitou is een oceaan, soms wild en uitgelaten. Zo zet ze meteen de toon met 'Too Good To Go' dat a-capella, ritmisch en opgewekt begint en je meevoert naar het euforische gevoel dat dansen in de nacht je kan geven. Soms is de zee onheilspellend met elektronische bas, een scherpe stem die zich toewerkt naar een synthdrum met bewerkte geluiden waarbij je haast niet stil kan staan, maar ook niet weet of je nou moet dansen of vooral keihard weg moet rennen voor wat eraan komt (What To Do). Toch is de oceaan van 'P2' ook rustig met een voortkabbelende diepe gitaarmelodie die Pitou's heldere verhalende zang op zo'n manier begeleidt dat ieder woord je doordringt (Pirate, Morning Star, Empty Hand). Ironisch genoeg zingt ze juist meerstemmig over zelfisolatie in 'Jewelry', alsof ze zichzelf daarmee behoedt tegen eenzaamheid. En dit album is dan ook niet in isolatie ontstaan. Ze heeft samenwerkingen opgezocht met artiesten als Youniss Ahamad, Jungle by Night en LUWTEN. Ook worden met telefoon opgenomen samples uit Koyasan, New York en Antwerpen, meegenomen op het album. Al deze verschillende geluiden, samenwerkingen en thema's bij elkaar creëren 'P2', een zoektocht naar jezelf terwijl de chaos wordt omarmd. (Liz Bosman)

drums van Mike Portnoy. Laat L.I.F.T. even sudderen voor het beste resultaat. (Menno Valk)

NUBIYAN TWIST Chasing Shadows (V2 / Strut Records)

Binnen de musicscene van Leeds, in 2011, kwamen Tom Excell en Joe Henwood elkaar tegen op het Leeds College of Music. Henwood richtte een eigen studio

op waar de eerste naamloze plaat van de band werd opgenomen. Excell was afgestudeerd als klassieke gitarist. De derde persoon was Nubiya Brandon (vocals) en in 2015 ontstond de band en speelde meteen op het prestigieuze Meltdown Festival. Nubiyian Twist initieerde een nieuwe generatie muzikanten in de UK die een mix speelden van hiphop, soul, jazz, afrobeat, dub, Latin en elektronica. In de basis bestaat de band uit tien personen, speelt vaak met gastmusici en er waren diverse wisselingen. Chasing Shadows is hun vijfde studio-album. De nieuwe R&B en jazz vocaliste Eniola draagt bij aan wat Excell een 'menselijk' album noemt. Heel anders dan door AI gegenereerde muziek. (Ruud Jonker)

THE ORIELLES Only You Left

Het vanuit Manchester opererende trio The Orielles hebben zich tussen het derde album Tableau uit 2022 en

het nu verschenen Only You Left zo'n beetje opnieuw uitgevonden. Was de vorige plaat nog een gewaagde experimentele dubbelaar, op album nummer 4 worden de zaken meer down-to-earth aangepakt. Gebleven is de drang naar nieuwe sonische geluiden, maar de zusjes Esmé en Sidonie Hand-Halford en gitarist Henry Carlyle Wade keren terug naar de liedjesstructuur van hun vroege werk. Only You Left begint stevig, maar gaandeweg is er steeds meer ruimte voor dreampop en sprankelende gitaarpop. (Erik Damen)

PINKPANTHERESS Fancy Some More? (Warner)

Stond al enige tijd op streaming, maar is nu eindelijk hier. Fancy Some More? is de uitbreiding op de tweede mixtape van PinkPantheress, die terecht grote indruk

maakte. Deze coole uitbreiding is een ontdekkingsstocht waarbij de nummers in verschillende werelden belanden - maar met de emotionele connectie van het origineel, aldus Pink. Door artiesten zoals Jade, Kylie Minogue, Groove Armada, Sugababes, Anitta, Kaytranada en Basement Jaxx, en dat is nog niet eens de helft. Een lijst waar je behoorlijk U tegen zegt. Met een kloktijd van een heerlijke anderhalf uur is er geen moment dat de aandacht doet verslappen, ook al zijn haar nummers over het algemeen kort. Hoogtepunt hier is de

Stateside + Zara Larsson. Zij combineren hun werelden prachtig - check ook die video! En ze versterken elkaar prachtig, het is inmiddels een flinke hit. "UK garage" maakt een grote comeback en met mixtapes als deze leidt Pink die revolutie op grootse wijze. (Laurens Elderman)

KATHERINE PRIDDY
**These Frightening
Machines**
(V2 / *Cooking Vinyl*)

Katherine Priddy maakte vijf jaar geleden met *The Eternal Rocks Beneath* een van de allermooiste Britse folkalbums van dit millennium,

maar ze verlegde op hetzelfde moment de grenzen van het genre. Dat deed ze nog wat nadrukkelijker op het twee jaar geleden uitgebrachte *The Pendulum Swing*, waarop ze haar folksongs nog wat voller en avontuurlijker inkleurde en ze nog meer indruk maakte. Op beide albums imponeerde de Britse muzikante vooral met haar stem en die stem is ook op *These Frightening Machines* weer prachtig. De zang op het nieuwe album van Katherine Priddy is echt betoverend mooi en herinnert aan de grote folkzangeressen uit het verleden. Ook in muzikaal opzicht hoor je af en toe flarden van de Britse folk van weleer in de muziek van de Britse muzikante, maar *These Frightening Machines* zoekt net als zijn voorgangers de grenzen van het genre op met bijzondere uitbarstingen en onverwachte wendingen. Het is allemaal prachtig geproduceerd door de gerenommeerde Rob Ellis, die het al zo mooie album nog wat verder optilt. Fascinerend mooi. (Erwin Zijleman)

PUMA BLUE
Croak Dream

Puma Blue is het pseudoniem van de Londense artiest en producer Jacob Allen. In zijn eerdere werk combineerde

hij al zachte soul- en jazz-invloeden met poëtische teksten en elektronische geluiden. Maar met zijn nieuwe plaat *Croak Dream* zoekt hij meer het randje op. De productie voelt rauw, gedurfd en organisch. Zijn falsetstem zweeft zacht boven de experimentele trip-hop en junglegeluiden die de plaat een intieme en soms donkere sfeer geven. Alsof Portishead en Radiohead samenspannen in een droom die je niet kunt loslaten. (Simon Arends)

RATBOYS
Singin' to an Empty Chair

Het zesde album van dit kwartet uit Chicago bijt meteen lustig van zich af met een reeks onweerstaanbare liedjes zoals

de single *Anywhere*. Tijdens therapie leerde frontvrouw Julia Steiner een techniek waarbij je denkbeeldig een gesprek oefent op een lege stoel en dat inspireerde onder meer tot de albumtitel. Ook wanneer het stevige gitaarwerk wat naar de achtergrond verdwijnt, zoals op de meeslepende country-rocker *Penny In The Lake* en het

LUISTERTRIP

LIZ ROMY ROSE
I am June
(*Excelsior*)

Met het album *I Am June* presenteert Romy Liz Rose een verfijnd en melancholisch debuut dat de luisteraar meeneemt naar een wereld van dromerige indiepop en oprechte emotie. Uitgebracht via *Excelsior Recordings* laat Rose horen dat ze een meester is in het creëren van intieme sferen met een authentiek geluid dat herinneringen oproept aan een eeuwige sad girl summer. De productie van Jesse Koch versterkt hierbij het gevoel van nabijheid. Het titelnummer *I Am June* zet direct de toon met een fragiele vocal over een bed van zachte instrumentatie. Een ander hoogtepunt op de plaat is het nummer *Grapefruit* waarin ze een balans vindt tussen speelse melodieën en een lichte ondertoon van verlangen. Hoewel de sfeer soms bijna té introvert is en vraagt om geduld slaagt Rose erin alledaagse observaties om te zetten in tijdloze liedjes die troostend aanvoelen. Voor wie houdt van muziek die echt leeft en durft te vertragen is dit album een absolute aanrader. (Alexander Gout)

LUISTERTRIP

SHABAKA Of the Earth

(Shabaka Records / Warp)

Een tijd lang koos hij voor seismisch geweld, dan wel met historische besef (Sons of Kemet) of van kosmische proporties (The Comet Is Coming). Maar de laatste jaren lijkt Shabaka steeds meer in het reine te zijn gekomen met zichzelf en vooral de aarde om zich heen.

Voor zijn meest recente projecten zwoer hij dan ook het koper van de saxofoon af, waar hij juist zoveel vurige furore mee maakte. (De laatste keer at hij met de saxofoon het podium betrad was overigens in een show waar hij A Love Supreme integraal speelde). Het moest aardser. Hij vond zijn soelaas in verschillende fluiten, en zijn muziek nam een nog spirituelere bocht dan ooit tevoren. Op zijn nieuwste project Of The Earth, de eerste op zijn eigen Shabaka Records, nemen het fladderen op de fluit nog steeds een grote rol in. Maar ze worden nu bijgestaan door synthesizer loops, samples sequences, drumcomputers en, jawel, een weer in genade genomen saxofoon! De ene keer pakt dat tamelijk abstract uit (Go Astray), de andere keer verrassend dansbaar (Step Lightly; Dance In Praise), en dan weer van meditatieve schoonheid (A Future Untold). Zelfs die herkenbare scheurende sax horen we af en toe terug. We nemen zijn sporadische raps (lees: spiritueel geneuzel) maar voor lief. (Stef Mul)

kleine ingetogen Strange Love, blinken de ambachtelijke liedjes van Ratboys glanzend uit. Van het levendige begin tot het meer uitgesponnen laatste deel bezit Singin' To An Empty Chair dat beetje extra. (Corné Ooijman)

SALLAND SOUND COLLECTIVE Down to East Vol. 1 (Goomah Music)

Dat er in Amerika vanalles misgaat, is geen geheim. Politieke onrust, groeiende polarisatie en machthebbers die steeds vaker negatief in het nieuws komen: het werpt een schaduw over het land dat ooit vanzelfsprekend werd gezien als bakermat van de americana. Wat fijn dat wij voor prachtige roostmuziek allang niet meer naar Amerika hoeven te kijken: In Overijssel bloeit een levendige roots- en americana-scene! En nu hebben we er een nieuwe Neerlandicana Overijssel-supergroep bij: Salland Sound Collective. De hoeveelheid ervaring en muzikaliteit die in deze groep speelt is ongekend, bestaande uit onder meer Money & The Man, Paceshifters, Grand East, JesperJesper, Baba Pen en Magnetic Spacemen. In een blok in de Sallandse bossen, weg van de drukte en dichtbij elkaar, ontstonden de nummers voor Down to East vol. 1. Verschillende leden schreven nummers, wat

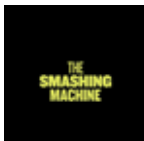

zorgt voor variatie, maar dan zonder dat de samenhang verloren gaat. De liedjes bewegen zich tussen rustige country en stevigere rock, met roots als een duidelijke rode draad. Het album is gemaakt bij, en voor, het kampvuur, maar houdt net zo goed stand buiten de bosrand. (Lotte Hurkens)

JILL SCOTT
To Whom This May Concern

Het mocht ruim 10 jaar duren, maar dan heb je ook wat. Jill Scott is terug. De krachthymne met Trombone Shorty mag dan voor mij persoonlijk een misser zijn (nooit fan geweest van zijn mardi gras hop), New Orleans is wel het meest logische startpunt om de reis langs de Afro-Amerikaanse diaspora te beginnen. Wie de film Sinners heeft gezien: dit is de equivalent van die schitterende scene waar alle muziek die de zwarte Amerikaan de wereld heeft gegeven de revue passeert. Er doen dan ook genoeg legendes mee. Een van de meest ondergewaardeerde stemmen in de soul, Om'mas Keith, pende het Marvin Gaye-esque Beautiful People. Met hiphop OG DJ Premier en youngblood Tierra Whack laat Jill Scott horen nog altijd vurig te kunnen spitten. We horen blues, big band jazz en Neptunes-achtige beats. Dus, wie gaat deze plaat aan? Iedereen die soul, hiphop, jazz, blues en funk een warm hart toedraagt! (Stef Mul)

NALA SINEPHRO
The Smashing Machine

De Brusselse jazz- en ambientmuzikante Nala Sinephro maakte eerder al indruk met haar album Endlessness, dat meermaals werd opgenomen in de Mania-jaarlijsten van 2024. Op Sinephro's nieuwe The Smashing Machine (Original Motion Picture Soundtrack) gebruikt ze een brede mix van akoestische en elektronische klanken die haar vertrouwde ambient-jazzstijl verder uitdraagt: synthesizers, modular synths, harp en harmonium vormen de basis van haar verfijnde, meditatieve soundscapes, aangevuld met piano- en Rhodes-gebruik. Daarnaast spelen collega-muzikanten sax- en fluitpartijen, drums, flugelhorn, gitaar, synth-bas en zelfs een strijkenensemble mee voor extra textuur en diepte in de score. (Simon Arends)

SON LITTLE
Cityfolk

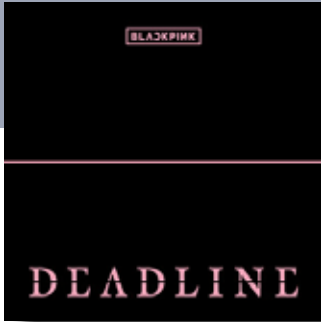
Op Cityfolk fuseert Son Little moeiteloos soul, r&b, blues, hiphop en indierock tot zijn eigen, kenmerkende geluid. Ditmaal experimenteert deze multi-instrumentalist met nieuwe instrumenten, zoals een banjo of mellotron, wat elk nummer uniek maakt. De rode draad is een combinatie van rust, ruimte en een warme baslijn die je laat bewegen. Voeg hier zijn raspende, doorleefde stem aan toe en je krijgt een album dat aanvoelt als een knuffel van een verloren vriend. Melancholisch en hartverwarmend. (Steven van Gammeren)

LUISTERTRIP

TINARIWEN
Hoggar
(Wedge)

De woestijnblueslegendes van Tinariwen komen na bijna drie jaar stilte weer met een prachtig nieuw studioalbum. De plaat is gemaakt in een onrustige tijd voor de band. Zo moest de band een tournee in de Verenigde Staten cancelen door nieuwe reisrestricties. Daarnaast was de band gedwongen om naar Algerije te verhuizen vanwege onrust in thuisland Mali. De band zegt zelf met Hoggar terug te keren naar haar Tuareg roots. De plaat is eerbetoon aan het nomadische bestaan in de woestijn. Hoggar klinkt een stuk intiemer dan de vorige paar albums. De nummers klinken alsof ze bij het kampvuur zijn geschreven. Op het album werkt de band ook samen met meerdere Tuareg muzikanten. Zo is bijvoorbeeld medeoprichter Diarra na 25 jaar weer te horen op een Tinariwen plaat. Ook keren er een aantal zangeressen terug in de band. Daarnaast is er ook ruimte voor de nieuwe generatie met onder andere Sudanese zanger Sulafa Elyas. Goede zang vol gevoel is een constante op dit album. Je hoeft geen Tamasheq (de inheemse Tuareg taal) te kunnen om omver geblazen te worden door aangrijpende nummers over verdeeldheid binnen Touareg stammen en de desastreuze aanwezigheid van Russische huurlingen in Mali. (Nijs Flesseman)

BLACKPINK
DEADLINE
(Suburban / YG Entertainment)

CD Boxset, CD silver version (Jisoo, Jennie, Rose, or Lisa)

Dat K-pop stiekem de wereld aan het domineren is, werd afgelopen jaar meer dan duidelijk. Afgelopen zomer kondigde Netflix aan dat de animatiefilm KPop Demon Hunters meer dan 236 miljoen keer bekeken was - genoeg om de titel van meest-bekeken Netflix-film ooit te claimen. De fictieve groep Huntr/x staat centraal in de film en is geïnspireerd door de grote internationale K-popacts, waaronder BLACKPINK. In 2020 werden de vier bandleden van BLACKPINK de eerste girl-group die ooit op Coachella optrad en bereikten ze de nummer twee plek op The Billboard 200 met hun The Album. Met behulp van hun fans, die ook wel de Blinks worden genoemd, kregen ze het voor elkaar om 26 weken achter elkaar deze toppositie te behouden. De afgelopen maanden hebben de leden van BLACKPINK zich vooral gefocust op een variatie aan solo-projecten. En terwijl het ecosysteem van K-pop altijd razendsnel evolueert, lijkt het ontbreken van een nieuwe single hun faam niet te vertragen. Eindelijk verschijnt nu de eerste single van het opkomende mini-album Deadline: Jump. Slechts een track was er nodig om Blinks te overtuigen van hun wereltournee: The Deadline Tour. De nieuwe single lijkt op een versie van de BLACKPINK formule, geïnjecteerd met een vleugje hardstyle. Het doet zijn naam in ieder geval eer aan. "BLACKPINK is back in your area!" (Lotte Hurkens)

BTS
ARIRANG
(Universal / Interscope)
LP, CD, LP deluxe

Wij zijn in afwachting van het 5e Album ARIRANG van BTS. De eerste release van de band na een pauze van ruim 3 en een half jaar. BTS is een van de bekendste vertegenwoordigers van de K-pop. K-pop (Korean pop), de moderne, energieke muziekstijl uit Zuid-Korea, die popmuziek combineert met invloeden uit hiphop, R&B, EDM en rock. Daardoor bevat elk nummer veel variatie. Maar naast muziek is K-pop een complete entertainmentcultuur met perfect gesynchroniseerde choreografieën en visueel indrukwekkende videoclips. BTS bestaat uit 7 leden met een rap line (RM, Suga,

J-Hope) en een vocal line (Jin, Jimin, V, Jungkook). Het nummer Dynamite is een goed voorbeeld van de kwaliteiten van BTS. Een catchy geproduceerd nummer voorzien van een gelikte clip met een boyband-achtige uitstraling. Daarnaast hebben de individuele leden van de groep ook een solocarrière. Jungkook en Jimin halen solo ook miljarden streams op Spotify. De fanbase van BTS heeft, net als de swifties van Taylor Swift, een eigen benaming, ARMY (Adorable Representative MC for Youth). ARMY's herkennen elkaar via <#>. De ARMY's zijn emotioneel zeer verbonden, mede omdat BTS zowel energieke nummers als ballads maakt. ARIRANG verwijst naar een bekend Koreaans volkslied. Producer Diplo heeft bevestigd dat hij meewerkt aan het nieuwe album. ARIRANG belooft een emotioneel geladen comeback-album te worden. De verwachting is een album met reflectie, volwassen thema's en krachtige, uptempo nummers. Op dit moment wordt er een grote BTS-tour voorbereid om het nieuwe album te promoten. De tour begint in april 2026 met concerten in hun thuisstad Goyang, Zuid-Korea. Dat maakt het uitkomen van ARIRANG iets om naar uit te kijken. (Cornelis Groot)

SOUL JAZZ RECORDS
Junglist! Old Skool Ragga, D&B, Jungle 1993-95

De titel dekt de lading niet helemaal, want hoewel veel van het basismateriaal

ragga is, hebben we hier toch vooral te maken met de gestoorde neefjes jungle en drum&bass. Jungle was er het eerst, een soort gedementeerde dub, met ratelende snares en dieper dan dieper bassen. Complete verbijstering! Het duurde dan ook niet lang, of de subtiliteiten slopen erin en ging het richting mainstream, maar dit is hoe het oorspronkelijk was, en het klinkt nog steeds heerlijk compromisloos. (Enno de Witt)

SPORTS
Sports

Dit "self-titled" album is het vijfde album van jeugd vrienden Christian Theriot en Cale Chronister uit het Amerikaanse

Oklahoma. Het is het eerste album dat de mannen zelf geproduceerd en opgenomen hebben (dat verklaart wellicht de frisse en sprankelende sound). Singles Nice To Meet Myself en If You Want Me zijn absoluut hoogtepunten, maar eigenlijk kan nagenoeg ieder nummer van deze nieuwe schijf in de playlist van Radio 2 en Radio 3. "Sports" is hiermee wederom een solide Indiepop album geworden met lekkere beats en catchy melodieën. Prima album! (Said Ait Abbou)

GREGORY UHLMANN
Extra Stars

Het kwintet SML staat stevast in eindejaarslijstje van iedereen die de hedendaagse jazz een warm hart

toedraagt. Hun Gitarist Gregory Uhlmann brengt nu solo Extra Stars uit. Ook hij breekt met de wetten van de jazz, door live improvisatie te vermengen met studiotrucage en abstracte aftercare. De plaat schiet dan ook meteen adembenemend mooi uit de startblokken met het onheilspellende Pocket Snail. Een korte sample sequence, het huilerige saxofoontje van Alabaster Deplume en een aantal synthesizer plingelplangels later, en we weten het zeker: dit schuurt meer aan ambient dan jazz. Maar dat maakt het niet minder betoverend. (Stef Mul)

WATERBABY
Memory Be a Blade

Waterbaby is het alter ego van de vanuit het Zweedse Stockholm opererende Kendra Egerbladh. De muziek van

Waterbaby krijgt tot dusver het etiket 'bedroom pop' opgeplakt, maar daarmee doe je Memory Be A Blade toch wat tekort. De muziek van Waterbaby heeft het intieme van bedroom pop, maar klinkt veel voller dan gebruikelijk in het genre. De folky songs van de Zweedse muzikante hebben bovendien een soul en R&B injectie gekregen, die aan kracht wint door de mooie en ook karakteristieke stem van Kendra Egerbladh. (Erwin Zijleman)

THE WAVE PICTURES
Gained / Lost

De liefhebber van het Britse trio The Wave Pictures heeft vier jaar geduld moeten opbrengen om nieuw werk te

kunnen begroeten. Het nog steeds in dezelfde bezetting actieve, al in 1998 opgerichte gezelschap, benodigde zeven dagen om de elf verse songs op tape te zetten. Gitarist/singer-songwriter David Tattersall bezit de gave om ambachtelijke gitaarpopsongs te componeren en lardeert die vaak met machtige gitaarsolo's. Liedjes als Alice, Sure & Steady, Sparklers, Worry Anymore en de prachtige rockballad Faded Wave Pictures T-Shirt zijn heuse oorwurmen. Onbegrijpelijk dat dit drietal nooit opgevallen is bij een groter publiek. Complimenten voor de fraaie hoes die lonkt naar de Stones' Exile On Main Street. (Joop van Rossem)

JOHAN ZA 11.04.26

MATTEO MANCUSO VR 01.05.26

TEXTURES ZA 23.05.26

BLACK COUNTRY, NEW ROAD WO 05.08.26

FOY VANCE WO 09.09.26

DOORN ROOSJE

RONNIE FLEX - JONNA FRASER - LIL KLEINE - BIRDSOFPARADISE - FOLEY - LUPE - STB
FRANZ - JIMONO - VAN - B-SCHULEZ - JADE - AFRON - CARTER - GEF MAJER
HANS - WOLFF - SPANER - KARRIKOLAN - JACK CHIRAZ - GURRICHA

VARIOUS **New Wave** *(Universal / Top Notch)*

Ruim tien jaar geleden namen de creme de la creme van de Nederlandse hiphop scene een belangrijk besluit. Gezamenlijk reizende ze af naar het meest afgelegen eiland van NL: Schiermonnikoog. Deze groep jonge artiesten zoals Ronnie Flex, Lil Kleine en Jonna Fraser hadden een ambitieus plan "een frisse wervelwind laten waaien door de Nederlandse hiphop". Anno 2015 werd deze muziekstroming gedomineerd door Amerikaanse rappers als Kendrick Lamar en Drake waar deze nationale hiphoppers

verandering in wilden brengen. Het begon lekker relaxed alsof het een vakantiecamp was maar samen schreven ze geschiedenis. Het eindresultaat een album van samenwerkingen van vele artiesten en producers met de verwarrende titel New Wave zorgde voor een frisse identiteit en maakte Nederlandstalige hiphop definitief hot. Een grote golf met meerdere hitnoteringen en culturele verschuivingen in mode en taal. De unieke en ingetogen sound met rauwe Nederlandstalige teksten zorgde voor een milestone album die nog steeds super actueel is. Het New Wave project ontving terecht de NL Popprijs wat een erkenning was voor het innovatieve karakter van wat in Schier allemaal gecreëerd was. Het gaf een nieuwe generatie artiesten een stem en legde de basis voor de huidige populariteit van Nederlandstalige hiphop. Als kers op de taart is New Wave live te bewonderen op Lowlands 2026. Dat gaat een groot feest worden dat een golf van enthousiasme gaat veroorzaken waar je perfect op kunt surfen. (Frank de Bruin)

THE DELINES **The Set Up** *(Jealous Butcher Records)* LP coloured, CD

De meningen over de muziek van de Amerikaanse country-soulband The Delines lopen sterk uiteen; de ene vindt het uiterst saai en veel van hetzelfde, terwijl anderen de albums en liveoptredens omschrijven als rustgevende, minimalistische genialiteit. De band is opgericht in 2012 door zangeres Amy Boone en gitarist, zanger en songwriter Willy Vlautin, die we kennen van de geweldige band Richmond Fontaine. Vlautin is bovendien een begenadigd romaneur van verschillende, succesvolle boeken die ook in ons land scoorden. In zijn boeken schrijft Vlautin vooral over mensen

die leven aan de onderkant van de samenleving, wat ook het centrale thema is in de songteksten van The Delines. Luisteren naar hun uitgekledede muziek vergt de nodige voorbereiding. Een luie stoel is een eerste vereiste, pal in het midden van de speakers, een glas whisky of iets dergelijks is meer dan wenselijk, evenals opperste concentratie en pure focus op de muziek. Afleiding doorbreekt de magie. Daar zijn ze: zachte piano-aanslagen, ingetogen trompetklanken en drums, een rustig tokkelende gitaar en de herkenbare, warme, zalvende stem van Amy Boone. Het lijkt wel een waardevolle aanvulling op het noodpakket waar de overheid op hamert, omdat de muziek in stressvolle tijden iedereen tot rust maant. Zoals eerder gebeurde op de vijf albums die de band sinds 2014 maakte, want ook daarin maakt The Delines geen haast. The Set Up gaat niet de geschiedenis in als een revolutionair vervolg op eerder werk van The Delines, maar als voortgang van minimalistische genialiteit, gegoten in nieuwe melodieën. En dat maakt het sixpack aan albums tot een briljant pakket. (Hans Maas)

MORRISSEY
Make-up is a Lie
(Warner)

LP, LP LTD zoetrope, LP red indie exclusive, LP blue, CD

Wie dacht dat Morrissey zijn beste kaarten al had uitgespeeld, vergist zich. *Make-Up Is A Lie* klinkt als een man die niets meer hoeft te bewijzen — en het juist daarom wél doet. Niet met nostalgie, niet met ironie, maar met honger. De productie is rijk en minutieus, zonder overdaad. Strijkers zwellen, gitaren schuren, ritmes swingen onverwacht lichtvoetig. Zijn stem — nog altijd dat sonore, onmiskenbare instrument — beweegt zich vrijer dan in jaren. In *Boulevard* etaleert hij zijn virtuositeit bijna speels; in *Zoom Zoom the Little Boy* dartelt hij over een ogenschijnlijk kinderlijk ritme dat onderhuids venijnig blijft. En dan is er de tweeluikachtige dreiging van *Lester Bangs* en *Many Icebergs Ago*: een existentiële afrekening met roem, ijdelheid en de leegte bovenaan de ladder. “The higher you climb, the less you find” — zelden klonk hij zo meedogenloos. Wie Morrissey vandaag bespreekt, ontkomt niet aan het politieke debat dat hem al jaren achtervolgt. Zijn vermeende flirt met extreemrechts wordt steevast als diskwalificatie gebruikt, ongeacht de kwaliteit van zijn werk. Dat is een gemakzuchtige reductie. Morrissey is bovenal een tegendraadse individualist die zich slecht laat inkaderen — soms irritant, vaak ongenueanceerd, maar zelden ideologisch voorspelbaar. Wat hier telt, is de muziek. En die is groots. *Make-Up Is A Lie* bevestigt wat allang waar was: Morrissey is, los van controversie en karakter, een van de belangrijkste Britse singer-songwriters van de afgelopen decennia. En hier klinkt hij alsof hij dat zelf ook weer weet. (Wim Koevoet)

HARRY STYLES

Kiss All the Time. Disco, Occasionally (Sony / Columbia)

LP, LP + poster, LP blue, CD

'Kiss All The Time. Disco, Occasionally', dat is de stemmige naam van de nieuwe Harry Styles plaat. Harry heeft de afgelopen jaren, na zijn succesvolle 'Love on Tour'-era, zijn tijd voornamelijk gespendeerd buiten de schijnwerpers. Hier en daar pakte hij een marathon en daarnaast werd hij gespot in enkele underground clubs. Die marathonaliteit zien we terug in zijn recent aangekondigde tour met onder andere 10 shows in de Johan Cruijff Arena en 30(!) shows achtereenvolgend in Madison Square Garden. Het clubgeluid sijpelt dan weer bescheiden door op de langverwachte single 'Aperture'; een epische poptrack met een opbouw die enkele softtechno-invloeden

bevat. Zo bestaat het intro alleen al uit een opbouw van 45 seconden, een plek waarbij een gemiddelde poptrack het refrein al ingezet wordt. Verder worden er samples van Harry's stem gebruikt en horen we een fundering van repeterende synthesizer arpeggio's. Tijdens de luistersessie in Concerto pulde de straat uit van de fans die lyrisch waren over dit nieuwe geluid van Harry. Opvallend bij de release is de videoclip, die een stuk alternatiever aandoet dan het nummer zelf. Hierin zitten duidelijke overeenkomsten met David Bowie's muziekvideo 'I'm Afraid of Americans' uit 1997 en zien we een kunstzinnige vogue-achtige choreografie. Of Harry net zo'n kameleon-achtig figuur als Bowie is, moet blijken op dit nieuwe album, maar met Aperture is er zeker een stap gezet in een nieuwe richting waarin dit popfenomeen niet alleen een trendvolger, maar ook een trendzetter blijkt. (Daan Hutting)

PLX-500

VERSATILE DIRECT DRIVE TURNTABLE

- High quality, analogue sound
- Professional layout inherited from the PLX-1000 turntable
- Line output to connect direct to speakers
- USB output to record to digital files
- Cartridge, stylus and slip mat included
- Available in black or white

RRP £299 / €369

DM-40

COMPACT DESKTOP MONITOR SPEAKERS

- Soft dome tweeters with convex diffusers for a 3D stereo sound
- Front-loaded bass reflex system
- Class AB amps deliver perfect clarity across the frequencies
- Multiple inputs and headphone output
- Available in black or white

RRP £129/ €169 (PAIR)

INTERVIEW

DEADLETTER

Ik had het genoegen om Zac Lawrence te mogen spreken over het nieuwe album van Deadletter genaamd Existence is Bliss, waarvoor hij de leadzanger en de tekstschrijver is. De band komt oorspronkelijk uit Yorkshire en is ontstaan in 2020 uit de vriendschap van drie vrienden, waaronder Zac. Tegenwoordig bestaan ze uit 6 muzikanten en ze brengen op 27 februari hun tweede album uit. In het interview heb ik Zac gevraagd naar zijn inspiratie, zijn ontwikkeling als zanger, zijn teksten, het touren in deze tijd en de ontwikkelingen rondom kunstmatige intelligentie (AI).

(Door: Willem Sloet)

De band heeft een indiegeluid, met een mix van meerdere stijlen en genres die ze eigen hebben weten te maken. Zac zegt dat er voor het geluid van de band geen bewust proces was om tot een bepaald geluid te komen. Alle bandleden hebben hun eigen diverse mix van invloeden en het is moeilijk de specifieke invloeden te definiëren voor Deadletter. Zac zelf is opgegroeid met de muziek van Prince en David Bowie. Hij zegt dat hij later, vanaf zijn 15de ongeveer, meer is gaan luisteren naar The Stranglers en dat vooral de zang en teksten ervan hem inspireerden. Hij ontwikkelt zich natuurlijk nog steeds op Op dit tweede album heeft hij een meer verfijnde manier gevonden om zijn zang tot uiting te laten komen. Hij vertelt dat hij ten opzichte van het vorige album meer heeft geprobeerd voluit te zingen en toch een minimalistische benadering te nemen. Hiervoor was zijn gangstijl meer pratend en probeerde hij te veel te stoppen in iedere zanglijn. Door meer te richten op het ritme en gevoel van de drum en bas is er een meer volwassen zang gekomen uit het proces, die naar mijn idee goed uit de verf is gekomen.

De teksten van Zac kunnen redelijk donker zijn of laten in ieder geval een bepaalde worsteling zien. Ik vroeg hem of het te maken heeft met de huidige staat van de wereld, maar hij zei dat het meer te maken heeft met zijn eigen wereld. Hij neemt persoonlijke ervaringen en probeert die te vangen in een tekst, maar geeft ook duidelijk aan dat het aan de luisteraar zelf is om zelf een eigen interpretatie en betekenis te geven aan het lied. Vooral het lied He, Himself, and Him vond ik een interessante betekenis hebben, namelijk die van het opzoeken van isolatie als strategie om de conflicten in de wereld te ontkomen. Ik vraag Zac of hier een persoonlijke worsteling in zit, wat hij bevestigt. Hij zegt dat hij inderdaad een interne worsteling heeft met die gevoelens, omdat hij een soort persona heeft gecreëerd voor op het podium dat voor mensen overkomt alsof hij echt zo is. Maar in het echte leven heeft hij veel meer een introverte persoonlijkheid, wat voor mensen die hem kennen van het podium natuurlijk een verrassing is.

Het managen van die verwachtingen en ermee omgaan zorgen voor de worsteling die te horen is in He, Himself, and Him.

Tijdens de ontwikkeling van de band zijn er veel dingen veranderd. Ze zijn namelijk begonnen aan het begin van de coronacrisis, waarna er meerdere geluiden opkwamen dat het touren in deze tijd praktisch moeilijk haalbaar is. Zac geeft inderdaad aan dat het financieel moeilijk is om het touren rond te krijgen. Hoewel hij ook aangeeft dat ze, doordat ze nog niet zo lang bezig zijn, niet goed weten hoe het was voor corona. Ze mikken op break-even draaien met een tour en het verkopen van merchandise is een van de belangrijkste manieren om de winstgevendheid te verhogen. Ik grap dat ze dus eigenlijk een kledingwinkel zijn die er ook bij touren en Zac lacht mee, wellicht als een boer met kiespijn. Als laatste vraag ik naar zijn visie op AI en de ontwikkelingen in de muziekindustrie tegenwoordig. Zac zegt dat de tool zelf hem niet zo interesseert. Hij heeft nog nooit AI-tools gebruikt en ziet zichzelf dat ook nog niet gebruiken. Hij is echter wel bewust van het feit dat grotere labels en streamingdiensten er wel gebruik van maken om hun winst te vergroten. Onder muzikanten is dit een reële angst die steeds meer werkelijkheid wordt. Hij vraagt zich echter af in hoeverre dit leeft onder de 'normale' luisteraar en hoe groot deze impact kan zijn als het ongereguleerd blijft. Een van de dingen die hij zei die mij erg raakte is "Als er geen werk, lijden, toewijding, tijd, jarenlange oefening, of vallen en opstaan bij komt kijken, wat betekent kunst dan?". Kunst is voor hem het resultaat van al het werk dat er in het ambacht van de muziek zit, waarvoor geen kortere weg bestaat. Hij is er bang voor dat ze als band jarenlang hebben gewerkt aan hun oeuvre, om door een groot label afgesneden te worden dat met AI de kantjes ervan af loopt. Zac is een muzikant die zelf niet de kantjes eraf loopt. Hij heeft een passie voor muziek en ervaring als kunstvorm. Dit is duidelijk te merken in het nieuwe album en het is te merken in hoe hij erover praat.

Tips van...NONCHELANGE

Nederindie-neuroot nonchelang kan wel een catchy liedje schrijven. Dat bewees hij al op zijn debuutalbum *Muziek voor de Luisteraar*, vol catchy en frisse indiepopliedjes. Met zijn nieuwe album *'Hoofd'* slaat hij drie jaar later een nieuwe weg in. Het is tijd voor ROCK! Dat ouwemannengenre, weet je wel. Het is zijn grote liefde, zegt hij zelf. Zijn hele leven al. Maar welke drie recente platen inspireerden hem in het maakproces? Hij vertelt het ons.

(door: Daan van Eck)

Tip 1:

Johannes is zijn Naam - Contact

De muziek van Johannes spreekt mij super erg aan. Meteen toen ik het nummer 'Johnny' van zijn vorige album hoorde was ik verkocht. Iets aan zijn muziek voelt heel als mij. Zijn nieuwe album is ook weer super cool. Ook doet Johannes veel covers, zoals 'Ding' (een cover van Amerie - One Thing), maar dan op Johannes zijn 'aldi' manier. Ik vind het geweldig!

Tip 2:

Bilderbuch - Schick Schock

Super coole Duitse band, coole sounds, coole productie. Grote inspiratie voor ons nieuwe album dat in 2032 uitkomt. Hiphop invloeden, beetje synths, maar ook rock. Hoorde het onlangs in de tourbus, en voel me nu zwaar geïnspireerd door hun.

Tip 3:

Getdown Services

Helaas (nog) niet op vinyl maar een album van Getdown Services. Hun track 'Dog Dribble' was een grote inspiratie voor ons album. Rock muziek, geproduceerd als elektronische muziek met invloeden van Daft Punk, super cool. Ik wacht op een album van hun, als die op vinyl uit komt, ga ik die meteen kopen!

Tip 4: (extra)

Leven Kali

Kwam dit onlangs tegen op Spotify. Super goed - een soort beter geproduceerde Steve Lacy - en nog muzikaler. Zijn super 'Breathe' is super sick! Volgens mij moet zijn album nog komen, maar ik denk dat hij een heel groot artiest gaat worden. Als ie op vinyl is - zal ik het zeggen.

NONCHELANGE

Hoofd

Nederindie-neuroot nonchelang is getransformeerd. Hij is niet langer de verwarrende doch frisse indiepartiest die hij was op zijn debuutalbum *'Muziek voor de Luisteraar'*. Wordt alles elektronischer? Dan slaat nonchelang een andere weg in en maakt hij een rockalbum, zoals hij altijd al wilde maken. Hij zet zijn carrière voort als Nederlands meest eigenwijze rockster. *'Hoofd'* is een gelaagde ode aan dit genre, catchy en met een vleugje pop zoals alleen deze man uit Ommen dat kan. Niet langer voor de luisteraar, nu voor zichzelf. Kruipt in het hoofd van nonchelang en je weet nooit waar het eindigt. (Daan van Eck)

AEROSMITH

Aerosmith (Legendary Edition)

Vorig jaar verscheen de EP One More Time: een succesvolle samenwerking tussen Aerosmith en de populaire Britse

muzikant Yungblud. Hiermee laten de oude rockers van Aerosmith zien dat hun muziek nog steeds relevant is en een jong publiek aanspreekt. Een knappe prestatie van de band wiens carrière in 1973 vlamdend van start ging met het gelijknamige album Aerosmith, mede dankzij de single Dream On die in Amerika een bescheiden hit opleverde. Dit debuut wordt nu opnieuw uitgebracht, waarbij de deluxe editie naast een live-optreden uit 1973 ook een aantal bonustracks bevat. (Godfried Nevels)

WILLIAM BASINSKI

The Disintegration Loops

Soms ontstaan meesterwerken bij toeval. Het overkwam William Basinski toen hij tapes met ambientmuziek overzette naar

digitale bestanden. Tijdens dit proces gingen de tapes langzaam kapot, maar Basinski besloot door te gaan. Zo hoor je op The Disintegration Loops hoe de samples geleidelijk afsterven. Deze soundtrack voor verval is verbonden met de aanslagen op elf september, waar Basinski vanuit zijn appartement op uitkeek toen hij zijn opnames afrondde. De naargeestige foto die hij van de skyline maakte, eindigde op de albumhoes. (Laurence Tanamal)

BRION GYSIN

Dreamachine (1984/1992)

Beginnend met de albumtitel gespeld met slechts één 'M' wat al 'n indicatie is voor wat komen gaat.

Dreamachine een in 1959 door Brion Gysin samen met elektronicatechnicus / computerprogrammeur Ian Sommerville ontworpen stroboscopisch, flikkerend lichtkunstapparaat die het(fotografisch-) geheugen prikkelt ("het eerste kunstwerk dat je met je ogen dicht kunt beleven"). Gysin had een baanbrekende visie: zijn uitvinding moest de televisie in elk Amerikaans huishouden vervangen. I.p.v. passieve consumenten van massaal geproduceerde media, zouden kijkers van zijn Dreamachine hun eigen filmische ervaringen creëren. In deze periode creëerde hij ook de door William S. Burroughs later zo bekendgemaakte 'Cut-Up techniek'. De minimalistische, repetitief, hypnotiserende 'muziek' met de declamerende Gysin heeft ver weg 'n connectie met Fela Kuti en de cyclische gitaarpatronen van King Sunny Adé's juju music. Fascinerend. (Paul Maas)

JOEY VALENCE & BRAE

Punk Tactics

Hoe zouden de Beastie Boys geklonken hebben in het EDM-tijdperk? Nou, zo.

Op debuutplaat Punk Tactics combineert producer Joey Valence de hardcore-hiphopbeats van de nineties met de trap-sounds van nu. Daar knallen Joey en Brae zonder pardon rauwe raps bovenop met de punk-energie van de seventies. Niemand geloofde dat de title track uit 2022 kwam toen hij viraal ging. Elk nummer op het album voelt als een klap in het gezicht, maar je keert met liefde de andere wang toe. (Steven van Gammeren)

MDOU MOCTAR

Ilana: The Creator

De fantastische Mdou Moctar plaat uit 2019 is weer te krijgen op vinyl.

Het album kenmerkt de overgang van de Tuareg woestijnblues van vorige albums naar de unieke psychedelische woestijnrock van de albums erna. Het gitaarwerk (in het bijzonder op het nummer Tarhatazed) laat zien dat Mdou Moctar terecht de Hendrix van de Sahara wordt genoemd. De productie is wat gesofisticeerder dan op vorige albums, maar heeft nog steeds een ruw randje. Een volledig unieke plaat die zeker een heruitgave verdient. (Nijs Flesseman)

RYUICHI SAKAMOTO & TOSHIYUKI TSUCHITORI

Disappointment-Hateruma

Je kent Sakamoto wellicht als de visionair achter Yellow Magic Orchestra. Computer

nerds die proto-techno en synth-pop hymnes maakten. Ook heb je sowieso een van zijn vele emotionele soundtracks, ontroerende pianostukken of producties voor wereldhelden zoals David Sylvian, Caetano Veloso en Youssou N'Dour in je playlists staan. Maar wie vond dat er nog een Sakamoto free jazz vehikel ontbrak, is daar nu de eerste reissue van de eerste plaat onder zijn naam! (Stef Mul)

FRANK ZAPPA & CAPTAIN BEEFHEART

Bongo Fury

Eindelijk... voor de vijftigste verjaardag: Bongo Fury! Van de verschillende

uitgaves is de 5CD&BR box het meest interessant. De plaat werd met vriend Captain Beefheart opgenomen tijdens twee concerten in mei 1975. Zoals gebruikelijk sleutelde Zappa er in de studio nog wat aan en daar kwam een mooie plaat uit. Nu zijn de twee volledige originele concerten er aan toegevoegd en een paar studio dan wel werkopnames aan de originele plaat. Op de 2LP vinden we van die laatste een aantal terug. Opnieuw een mooi product! (Hermen Dijkstra)

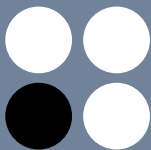
Vergeten meesterwerken

In de serie vergeten meesterwerken duiken we in de diepste krochten van de popmuziek. Totaal vergeten prachtplaatjes uit onverwachte hoek, opgedoken uit de donkerste hoeken van de kringloopwinkel.

Paul K & The Weathermen – The Killer In The Rain (1992)

Na zijn verpletterende akoestische debuut *The Big Nowhere*, werd Paul K meteen toegevoegd aan de inmiddels legendarische *Singer/Songwriter Marathon*, een serie concerten in 1992 met Guy Clark, Alex Chilton, Townes Van Zandt en andere zeer grootten uit het genre. K, geboren Kopasz uit Detroit, verbijsterde echter nog voor de start van de tour door met *The Killer In The Rain* zijn band *The Weathermen* voor te stellen. Snoeiharde post punk, waarin zijn uitstekende songs ook goed bleken te gedijen. De pakkende riff van *Dear Dutch*, de complete oversturing in het titelnummer, en de snoeiharde punk rock van *Desperation Move* stonden allemaal in het teken van de verhalen over K's meterslange strafblad, het gevolg van ernstige verslavingen. Zowel het akoestische als dit album sloegen goed aan in Nederland. Zijn enorme productiviteit begon hem later echter in de weg te zitten, en ondanks dat Will Oldham en Greg Dulli (*Aghan Whigs*) hem als lichtend voorbeeld zagen verdween K langzaam in de vergetelheid, waar hij in 2020 overleed, maar waar we dit meesterwerk nu wel van redden. (Jurgen Vreugdenhil)

JORN'S KWARTEEUWTJE

Dit jaar vieren een flink aantal albums hun kwarteeuwig bestaan. En niet zomaar, want het waren albums waarmee een millennium werd uitgezwaaid. Jorn (*Concerto*) blikt terug op de meest toonaangevende platen uit 2001.

ZERO 7 Simple Things

Ik was niet bekend met dit album totdat *In the waiting line* een paar maanden geleden opeens opdook in mijn Spotify-algoritme, alsof het me eraan wilde herinneren dat dit album inmiddels al bijna 25 jaar geleden is verschenen. Bovendien lijkt de plaat perfect in de huidige revival van de 'Frutiger Metro' look te passen; de optimistische, millenium sfeer waar in de afgelopen jaren nieuwe waardering voor is gekomen. Niet alleen de strakke, bijna futuristische cover, maar ook de muziek ademt de stralende sfeer van het vroege digitale tijdperk.

Hoewel het genre van downtempo vaak wordt weggezet als 'achtergrondmuziek', zijn de arrangementen van het duo Zero 7 verrassend rijk en ambitieus. Onder de elektronische basis ligt een rijk vlechtwerk van onder andere soul, jazz, en warme piano's. De productie is zo gelaagd dat er voor de live vertaling van dit album een band van maar liefst 15 man

nodig is.

Simple Things lijkt nooit te kunnen ontsnappen aan de eeuwige vergelijking met Air's *Moon Safari*. Voor mij biedt Zero 7 echter een warmer, zomerset antwoord op de Britse triphop-scene van die tijd. De eclectische instrumentatie wordt aangevuld door diverse vocalisten, waaronder een toen nog onbekende Sia. Echter voelen sommige andere vocale bijdrages wat braaf aan. Op die momenten dreigt het album toch af te glijden naar de achtergrond die het juist probeert te ontstijgen. Desondanks blijft *Simple Things* een intrigerende tijdsopname. Een album dat, mits je het de juiste aandacht geeft, zijn magie na een kwart eeuw nog niet verloren is. (Lotte Borst)

FABIANO DO NASCIMENTO & E RUSCHA V

Aquáticos (Music From Memory)

De gitarist uit Rio de Janeiro kent zijn instrument zo goed, dat hij vaak niet meer dan zes tot 10 snaren nodig heeft om hele landschappen te schilderen. Hij heeft ook geen zang nodig om tot liederige verhaalvertellingen te komen. Soms slaat hij de handen ineen met een ander (zoals het in dit blad bejubelde The Room met saxofonist Sam Gendel), soms blijft hij gewoon alleen (zoals in het desolate Ykytu), altijd weet hij diep te roeren - zoals ook weer op dit Aquáticos. Zijn eerste plaat op het Nederlandse label met oneindige liefde voor alle anomalieën die de wereldse muziek in het verleden op ons heeft losgelaten. Music From Memory, of in dit geval

Music To Remember, want het betreft hier gloednieuwe muziek. In de geest van het label kiest Do Nascimento voor een newage-y benadering. Zijn gitaarmelodieën worden gedubbeld, gegalmd en bijgestaan door subtiële synths. Ook horen we meer dan ooit tevoren een grote rol voor percussie, al komt deze vooral uit een computertje. Het zijn de bijdrages van Eddie Ruscha (zoon van de popart kunstenaar). Hoewel er dus veel elektronische elementen zijn, klinkt alles namelijk nog altijd even natuurlijk als Fabiano's akoestische gitaar. Voor iedereen die zijn muziek normaliter te unplugged vindt klinken, is dit dé plaat in zijn oeuvre die je moet hebben. Het geheel is vol en gelaagd. Als een ontdekkingsreiziger die gevangen zit in een luchtbel die door het felblauwe water van Itacaré zweeft. En laat die luchtbel je nou net mooi naar een Desert Island brengen... (Stef Mul)

Desert
Island
Disc

De krenten uit de pop

De muziekblog de Krenten Uit De Pop bestaat sinds 2009.

Iedere week wordt uit het aanbod van nieuwe releases een aantal albums geselecteerd die 'krenten uit de pop' mogen worden genoemd. Deze worden op de blog gerecenseerd.

De blog beperkt zich niet tot een genre, maar bespreekt alles van roots tot pop en van jazz tot rock.

Tessa Rose Jackson – The Lighthouse

Na drie wunderschone albums als Someone heeft Tessa Rose Jackson weer eens een album onder haar eigen naam gemaakt en ook The Lighthouse is weer een album van een bijzondere schoonheid en kwaliteit. Tessa Rose Jackson heeft een album gemaakt dat je na de eerste keer horen alleen maar wilt koesteren en dat vervolgens alleen maar mooier en indrukwekkender wordt. Dat heeft alles te maken met haar bijzonder mooie stem, maar ook met de fraaie klanken op het album en met de songs die de fantasie maar blijven prikkelen. (Erwin Zijleman)

Alice Costelloe - Move On With The Year

Het is misschien even wennen aan de wat zweverige klanken op Move On With The Year en zeker aan de bijzondere zang van Alice Costelloe, maar het debuutalbum van de Britse muzikante is al snel een heerlijke luistertrip. Alice Costelloe slaagt er in om iets toe te voegen aan alles dat er al is. Dat doet ze met een veelzijdig geluid dat zowel psychedelisch als elektronisch kan klinken en dat subtiele accenten combineert met weidse klankentapjten en met haar bijzonder mooie stem, die de teksten af en toe bijna voordraagt. (Erwin Zijleman)

Lande Hekt - Lucky Now

De naam Lande Hekt klinkt niet echt Brits, maar de tongval van de muzikante uit Bristol laat geen ruimte voor twijfel. Lande Hekt trok de aandacht met haar stem toen haar debuutalbum vijf jaar geleden verscheen, maar op Lucky Now trekt ze met veel meer de aandacht. De zang is wederom aansprekend, maar ook het gitaarwerk is van een betoverende schoonheid. Het komt samen in songs die op een of andere manier bekend in de oren klinken door alle echo's uit het verleden, maar Lucky Now van Lande Hekt klinkt ook zeker fris en eigentijds. (Erwin Zijleman)

INTERVIEW

BUCK MEEK

Buck Meek is VERLIEFD! Verliefd op zijn Nederlandse vriendin en medemuzikant Germaine Dunes, verliefd op muziek maken en verliefd op hoe zijn leven er nu uitziet. Het nieuwe album van de Big Thief-gitarist, 'The Mirror', ontstond omringd door zijn vrienden en favoriete muzikanten. Het is een warm folkbad, waar alle muzikanten vrij spel kregen om ideeën toe te voegen aan de rijke arrangementen van de liedjes die Buck schreef. Wat een privilege om muziek te mogen maken van mensen waar je van houdt. Zelden voelde Buck zich zo liefdevol, vertelt hij uitgebreid aan ons.

(Door: Daan van Eck)

Goed om je te zien. Hoe is het met je?

'Goed, blij. Ik ben met een vriend in de Trigger Mountain studio, in upstate New York. Een hele mooie studio, tussen bosgebieden. Het maakt me vredig om hier te zijn.'

We zitten hier vanwege je nieuwe soloalbum, 'The Mirror'. Wie zie jij als je nu, begin 2016, in de spiegel kijkt?

'Iemand die heel lucky is, vooral. Iedere dag mag ik muziek maken met mijn vrienden.'

Hoe ben je als persoon en artiest veranderd sinds je vorige album, Haunted Mountain?

'Hmm... Ik denk dat ik met ieder solo album leer om weer wat eerlijker te zijn. Iets meer abrupt. Het lukt me steeds beter om te zeggen wat ik wil zeggen, zonder bang te zijn. Misschien omdat ik zachter ben geworden, liever voor mezelf. Ik vergeef mezelf sneller. Ik durf lelijker te zijn, rauwer. Op 'The Mirror' speel ik meer met mijn emoties en angsten, ik durf te onderzoeken wat onder de oppervlakte ligt.'

Is dat een angst die je moest overwinnen?

'Ja, ik denk het wel. Je moet je kwetsbaar opstellen als artiest. Je kunst de wereld insturen is eng, vooral wanneer je voor het eerst te maken krijgt met reacties van anderen. Maar ik groei. Met elk liedje en met elk album dat ik schrijf, lukt het me om meer mezelf te zijn.'

Wat heeft je geholpen om dat te bereiken?

'Een groot deel is simpelweg ouder worden. Maar ook de reactie van mijn fans. Ik merkte dat de intuïtieve en transparante momenten op het podium, de kleine momenten misschien, vaak heel speciaal zijn. De mensen reageren daar uitgebreider op dan momenten van virtuositeit, of hoe je het ook wil noemen. Weet je wel, de momenten waarvan mijn angstige brein denkt dat het juist de goede momenten zijn. Maar muziek hoeft helemaal niet perfect te zijn.'

Het album is geproduceerd door Big Thief-bandlid James (Krivchenia). Hoe groot is je vertrouwen in hem?

'Oh, enorm. Volledig vertrouwen. Hij denkt zo ver buiten de lijntjes, hij is zó anders dan ik. Je verwacht het misschien niet, maar James is echt een rock 'n roller. Wij verschillen enorm, maar hij leert mij daardoor zoveel nieuwe dingen. Hij reist naar werelden waarvan ik niet eens wist dat ze bestonden. Parallele werelden met parallelle ritmes en muziekstructuren. Hij experimenteert altijd met nieuwe elektronische technologie. Dan downloadt hij weer iets van het dark web, een obscuur riedeltje gemaakt door Oost-Europese kinderen op hun computers. Het idee van dit album was: ik speel in een kamer met allerlei muzikanten, en James creëert een

parallele wereld met elektronische muziek of ambient. En dan mixt hij die twee later samen.'

Het was sowieso een album vol samenwerkingen, toch?

'Zeker, ik wilde veel gastartiesten op dit album. Ik leef in Los Angeles nu en ben onderdeel van een fantastische muziekgemeenschap. Ik heb allerlei vrienden uitgenodigd om onderdeel te zijn van mijn nieuwe album. Daarom staan er nu bijvoorbeeld vier drummers op het album.'

In hoeverre kreeg iedereen de ruimte om te experimenteren?

'Volledige ruimte! Dat is ook iets wat ik heb geleerd. Als ik goede artiesten ga micromanagen, krijg ik het

goede niet uit ze. Ik wil hun creatieve brein niet uitzetten. De kracht van samenwerking ligt in de vrijheid die iedereen krijgt. De groep komt er vanzelf uit. Iedereen wil er een mooi album van maken. Zolang je open blijft communiceren en iedereen kan doen wat-ie wil doen, kom je altijd uit op een mooiere plek. Zo blijft er ruimte over om te ontdekken, nieuwe dingen te leren, en elkaar te inspireren. Ik ben heel blij dat je de persoonlijkheid en frivoolheid van al mijn vrienden ook kan horen op mijn album.'

Op 'Demon' zeg je dat je een tekst hebt gestolen van je oude vriend Tucker Zimmerman, rust in vrede. Je zegt dat de lijn tussen ons allen dun is. Wat bedoel je daarmee?

'Taal is collectief. Alles wat ik zeg is niet alleen van mezelf, maar ook gemaakt door mijn omgeving. De lijn tussen originele gedachten en geleende concepten is dun. Op dit album dus ook. Waarom ik Tucker noem... Ik ben heel lucky dat ik hem heb mogen kennen. Hij was zo liefdevol, zo onzelfzuchtig. De beste luisteraar die ik ooit heb ontmoet. Soms zei ik iets waarvan ik dacht dat niemand het had gehoord, en kwam hij later naar me toe om te zeggen dat ik daar wat mee moest doen. Ik heb veel van hem geleerd.'

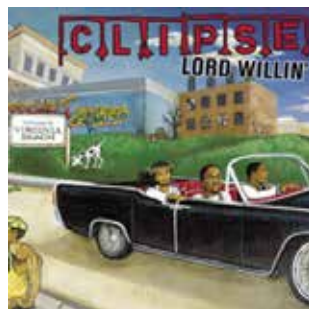
Je zei in een eerder interview dat het album voortkwam uit je nieuwsgierigheid en liefde. Je hebt een lange tijd een relatie met Germaine Dunes. Hoe blijf je nieuwsgierig in een langdurige, liefdevolle relatie? 'Goede vraag. De essentie ligt denk ik bij iets wat ik zeg op een van m'n liedjes op The Mirror: 'the more i learn the less i know'. Weet je, ik leer Germaine iedere dag beter kennen, maar daardoor ook juist minder goed. Soms merk ik ineens iets nieuws op, een klein subtiel dingetje dat ze altijd doet. En dan denk ik: wauw, hoe heb ik dit nooit eerder gezien? En het werkt beide kanten op. Een relatie brengt reflectie met zich mee. Door de manier waarop zij naar mij kijkt, leer ik mezelf ook beter kennen. Mijn angsten en mijn sterke punten. Door haar liefde ken ik mezelf pas echt, en door haar liefde kan ik een album als The Mirror maken.'

**"Ik ben eindelijk
niet meer bang
om compleet
mezelf te zijn."**

In deze rubriek duiken we maandelijks in de rijke geschiedenis van een cultuur die in haar toch korte bestaan al vele gezichten en nog meer bijzondere verhalen heeft gekend. Deze editie... **Clipse**

Misschien wel hét hiphopmoment van afgelopen jaar: de terugkeer van het legendarische duo Clipse. Vrijwel uit het niets, zonder al te veel gekkigheid. Ze waren er gewoon weer. Een terugkeer met het nieuwe album 'Let God Sort Em Out', na zestien (!) jaar afwezigheid. Al weet je dat een terugkeer altijd wel op de loer ligt, aangezien het gaat om twee broertjes met een uitstekende band. De één bekend als Pusha T, de ander als Malice. De gebroeders Thornton uit Virginia Beach werden ontdekt door niemand minder dan die andere man uit Virginia Beach: Pharrell Williams. Ze maken al muziek sinds voor de eeuwwisseling, en zijn eigenlijk sinds 2002 niet meer weg te denken uit de hiphopscene.

In 2002 verscheen namelijk Lord Willin', een album vol kenmerkende Coke Rap, met duizelingwekkende rijmschema's over drugshandel. Vier jaar later was het tijd voor Hell Hath No Fury, een hiphopalbum dat iedere liefhebber van het genre moet kennen. Een van de meest legendarische hiphopalbums van deze eeuw. Innovatieve producties van The Neptunes (o.a. Pharrell), punchlines

zoals je ze nooit hebt gehoord, allemaal met de slimme en humoristische teksten van de broertjes. Twee van de beste tekstschrijvers in de wereld in optima forma.

Goed nieuws: deze twee albums, en het in 2009 verschenen Til The Casket Drops, komen opnieuw uit op vinyl. Eigenlijk mogen ze alledrie niet ontbreken in je hiphopcollectie. Hopelijk zijn deze twee absolute meesters van het genre nog lang niet klaar met het maken van muziek. (Daan van Eck)

GEZIEN

Optredens in binnen- en buitenland
gezien door onze medewerkers.

Magdalena Bay – Imaginal Disk Tour Paradiso

De Rate Your Music darling van 2024, Magdalena Bay, heeft maar liefst twee poppodia uitverkocht met hun Imaginal Disk tour. Het duo Mica Tenenbaum en Matt Lewin maakte van Paradiso een psychedelisch popsprookje dat uit een Windows XP-achtig tijdperk leek te komen. Het diy-achtige decor en kostuums gaven de perfecte esthetiek om de lore rond hun album tot leven te laten komen. (Tatum Luiten)

Machine Girl

Afgelopen herfst verscheen Machine Girl's zevende album genaamd PsychoWarrior. De New Yorkse fucked-up electronic punk formatie (dit zijn de woorden van frontman Matt Stephenson zelf, niet de mijne) speelde in Tivoli in de Pandora op 6 februari. Een duidelijk thema die in hun muziek terug lijkt te komen is de invloed van technologie op de samenleving en de chaotische energie van het hedendaagse leven. Het concert was uitverkocht, maar er was gelukkig genoeg ruimte om te dansen en te moshen. Vooral dat laatste. Hoewel ik het voorprogramma van Support DJ VOXI had gemist, bracht de leadzanger van Machine Girl hier later alsnog een ode aan. Binnen een paar minuten was ik bijna al mijn vrienden kwijt geraakt in de moshpit en stond ik naast een vriend stéltz te sippen en agressief te dansen. Soms was het wel lastig ritmisch te dansen op deze muziek, aangezien het zo gefragmenteerd is en dan was het weer even zoeken naar de stabiliteit. Het was erg post modern. Toen ons drankje op was, restte ons weinig keuze: de moshpit in. We zijn er niet onbeschadigd vanaf gekomen. Een vriendin van mij heeft een blauw oog gevangen en meerdere valpartijen hebben plaatsgevonden. Het was het wel waard! Want wat een energie! De crowd was erg enthousiast. De frontman danste ongeremd, bewoog zich door de hele zaal en dook meerdere keren het publiek in. Er werd gecrowdsurft. De drummer leverde een intens optreden af: bezweet, zonder shirt en met heel veel kracht zat hij achter het drumstel. Heel even leek de microfoon van Matt te haperen, maar dat mocht de pret niet drukken. Ik had zelf iets meer op een soort elektronische DJ set gehoopt. Het concert was minder rave-achtig dan waar ik initieel op had geanticipeerd. Het was wat meer hard metaal punk gitaar kabaal. Verwachtingen even moeten bijstellen, maar wel echt enorm genoten. (Leyla Birlik)

Golden Earring - One Last Night

Op 30 januari vond de afsluiting plaats van een concertreeks ter ere van de rijke carrière van Neerlands beste band Golden Earring. Het einde van een reeks en het einde van een tijdperk. Een viering die vormgegeven werd door een keur aan artiesten zoals Acda en de Munnik, Maan, Di-Rect, Danny Vera, Opposites, DeWolff en vele anderen die de legendarische band eerden door, vergezeld door de overgebleven bandleden, de talloze hits van de band te spelen. Een waardig saluut en vaarwel aan deze iconische band! (Emiel Schuurman)

Johnny Jewel in EYE

Geef 't eerlijk toe (kan ook niet van Alles op de hoogte zijn) maar had nog nooit van de man gehoord tot 2 peepz van Concerto me inseinden zo van "Joh, Paul, jij houdt toch van Lynch én Electro? Johnny Jewel komt naar het EYE! Check it out". Dát heb ik onmiddellijk gedaan en ging vrij snel om. De naam van zijn platenlabel alleen al (Italians Do It Better) toverde een lach op m'n gezicht. John David Padgett is een Amerikaanse multi-instrumentalist, platenproducer, componist en beeldend kunstenaar die vrijwel alleen met analoge apparatuur werkt. Ontwikkelde zich al snel van no-wave naar synth gedreven muziek, italo-disco en electro in diverse bands; Glass Candy, Chromatics en Desire. Wat later verbrede hij zijn oeuvre met het componeren van filmmuziek met inmiddels een aantal grote titels op zijn naam: Drive, Holly, Twin Peaks en veel veel meer. Voorafgaand van de set doet hij samen met Megan Louise (Desire) een fotoshoot in het trappengewelf naast cinema 1 van het EYE wat al 'n fascinerend beeld oplevert. Zij zal later in de set twee tracks vocaal begeleiden. Jewel in een afgekleed rood pak, zwarthemd met ankh ketting om zijn nek en de immer aanwezige zwaar opgemaakte sterren en dikke punten onder zijn ogen creëert een wonderschone audio-visuele ervaring met filmfragmenten uit het rijke oeuvre waaraan hij heeft meegewerkt met een nostalgische trip uit zijn gevarieerde muziekcarrière; dromerige synthpop, donkere disco, electro en sferische filmmuziek. Absoluut bijzonder, absoluut uniek. Ik hoop dat ondanks de gedwongen reorganisatie het filmmuseum doorgaat met EYE on Sound. Deze avond was meesterlijk. (Paul Maas)

Au Pairs live in de Effenaar

Al jaren laat Harry (mijn voormalig collega en vaste "Popquiz buddy") steevast de naam Au Pairs vallen tijdens gesprekken over New Wave en Post-Punk bands uit de jaren 80. "Een band die toch wel erg ondergewaardeerd is", aldus Harry.

Laat Au Pairs nu 45 jaar na het verschijnen van klassieker "Playing with a Different Sex" weer op tour zijn. Een mooie gelegenheid om te zien of Harry kampioen overdrijven is of dat ik me moet schamen dat ik deze band uit Birmingham alleen van de nummers "It's obvious" en "Headache for Michelle" ken.

Met alleen frontvrouw Lesley Woods als origineel bandlid in de gelederen betreedt Au Pairs na een geslaagd optreden van voorprogramma Wick Bambix het podium van de Effenaar. Dat de overige originele bandleden het op zijn minst niet zo leuk vinden dat Lesley de bandnaam Au Pairs gebruikt kan de pret voor mij in ieder geval niet drukken.

Bij de eerste noten van opener "Come Again" weet ik het al, Harry gaat verdomme gelijk krijgen. Au Pairs weet te overtuigen met een strakke set vol oude nummers, covers (Repetition van David Bowie en Piece of my heart van Erma Franklin / Janis Joplin) maar ook nieuwe nummers. Er komt dus een nieuwe plaat aan! Lesley Woods heeft de juiste drummer, bassiste en vooral gitarist gevonden (coole moves en de juiste energie) om Au Pairs weer vol in de spotlights te zetten. Harry, je had weer eens gelijk ouwe rocker!! (Said Ait Abbou)

The Punk Principle

Waar zijn we toch in godsnaam allemaal mee bezig? De politiek lijkt steeds meer een poppenkast te worden en de gemiddelde mens is de pineut. Geen toeval dat punk in al zijn vormen zijn renaissance doormaakt. De ene na de andere groep popt op uit de grond, zowel in Nederland als erbuiten, en oude vergeten ragers worden opgerakeld. Daarom lichten we vanaf nu iedere Mania een punk release uit. Een pagina om even lekker boos te zijn, op jezelf of alles en iedereen om je heen. Deze editie...

VARIOUS - GIRLS TO THE FRONT 2

Plato Utrecht Records

Girls to the Front is een Utrecht based initiatief dat zich inzet voor de zichtbaarheid en community van FLINTA-personen binnen de Nederlandse punkscene, begonnen door de Utrechtse filmmaker en curator Bibi Fay Bannink. Vorig jaar vond de eerste editie plaats en sindsdien heeft Girls to the Front prachtige stappen gezet, met meerdere tours door Nederland. Het initiatief streeft naar een veilige ruimte waar FLINTA-mensen samen in kunnen bewegen. Girls to the Front is geïnspireerd door de Riot Grrrl-beweging, en punk viert als zowel muziekgenre als levensstijl. Punk uit de jaren 70 (zoals bijv. Sex Pistols) draaide al om anti-establishment en boosheid tegen het systeem. Dit was een scene die voornamelijk door mannen werd gedomineerd. Naar mijn mening is het enorm belangrijk dat FLINTA artiesten zich gerepresenteerd voelen in de scene. Het is magisch om te zien hoe er nu ruimte gemaakt wordt voor mensen die eerst niet gehoord werden. Oftewel, een super maatschappijkritische plaat met nummers die erg passen bij de huidige tijdgeest. Nummers als Geachte Mannen van Naaimachine, met de regel 'Bang voor je intenties, bang voor consequenties', en Het Mooiste Meisje van Clitteband hebben mijn hart gestolen, wat een duidelijke feministische boodschap, namelijk: Veiligheid voor FLINTA-mensen, ook in de nacht. Ook Minoes van Snackbar sprong er voor mij uit. Girls to the Front vol. 2 is een heerlijke reeks van boze tracks om lekker op te dansen. Op Internationale Vrouwendag, 8 maart, zie ik ze bij Ekko in Utrecht. Daar kijk ik enorm naar uit! (Leyla Birlik)

CLASSIC JAZZ VINYL

Een handgecureerd menu van drie klassieke jazzplaten. Deze editie door Vera, platenzaak Concerto's grootste jazz-nerd en zelf ook saxofonist. Met als voorgerecht een prachtige plaat van Bill Frisell, hoewel zonder saxofoon, toch altijd prachtig en extra dromerig - het komt dan ook letterlijk van uit Frisell's droom. Enna als hoofdgerecht een plaat van Melissa Aldana, uiteraard vanuit voorliefde en expertise in saxofoon geselecteerd. En als toetje een plaat van Aaron Parks, is een ode aan de legendarische Coltrane. Een divers palet aan jazz om van te proeven.

Bill Frisell - In My Dreams

Bill Frisell's "In My Dreams" is het vijfde album dat uitkomt onder Blue Note ter ere van zijn 75ste verjaardag. De gitarist, die al meer dan vier decennia een markante figuur is in de jazzwereld, heeft een album gemaakt met een vijftal muzikanten die hem al zijn hele loopbaan vergezellen. In verschillende samenstellingen speelde Frisell samen met Jenny Sheinman (viool), Eyvind Kang (alt viool), Hank Robert (cello), Thomas Morgan (bas) en Randy Rayston (drums). Als sextet namen ze dit album deels live en in de studio op. De plaat is uitgewerkt rond een droom die Frisell op jonge leeftijd had en hem altijd is bijgebleven. In deze droom werd hem de ware aard van muziek getoond en dit heeft tot op heden zijn spel blijvend beïnvloed. Een hoogtepunt van de plaat is de live uitvoering van het nummer 'Isfahan'. Door de samenstelling van dit sextet is de klankkleur van de nummers verfrissend. Een dromerige plaat, mooi ingekleurd door het geluid dat we van Frisell kennen. (Vera Verwoert)

Melissa Aldana - Filin

Het nieuwe album van deze getalenteerde saxofoniste is als zachte balsem voor je ziel. Geen snelle uptempo nummers, maar een aaneenrijging van smaakvolle ballads. Haar sound is als een warm bad, op de juiste temperatuur, waar je niet meer uit wil. 'Filin' is Cubaans voor voelen. Met pianist Gonzalo Rubalcaba maakte ze een selectie van nummers uit de Cubaanse Filin-traditie die haar het meeste aanspreken. Op de plaat worden ze prachtig vertolkt.

Met drums (Kush Abadey), bas (Peter Washington) en piano wordt er een zacht tapijtje gelegd, waarover Melissa naar hartenlust haar mooie noten uitstrooit. Op 'Dimi Si Eres Tu', het tweede nummer van de plaat, hint ze naar haar Zuid-Amerikaanse roots. Ook is er een mooie bijdrage van Cecile McLorin Salvant op het nummer 'Las Rosas No Hablan'. De vocalen zijn kraakhelder en spreken tot het hart. Als je het koud hebt op een bevroren winterdag is het aan te raden deze muziek te luisteren. Melissa Aldana heeft een hartverwarmend werk afgeleverd. (Vera Verwoert)

Aaron Parks - By All Means

Aaron Parks bracht op zijn 25ste 'Invisible Cinema' uit onder Blue Note Records en toonde zichzelf op jonge leeftijd een begenadigd pianist. Met zijn band 'Little Big' met Ben Street (bas) en Billy Hart (drums) nam hij eerder op onder het ECM label. Op deze derde plaat bij Blue Note wordt de band versterkt door tenorsaxofonist Ben Solomon. Hierdoor is deze plaat traditioneler in stijl dan we van Parks kennen en is de plaat onbedoeld een hommage aan de sound en stijl van Coltrane, die bij het nummer 'Little River' (opgedragen aan zijn zoon) zo mooi tot uiting komt. In Maria José (opgedragen aan zijn vrouw) hoor je hoe de openingsmelodie haast klassiek klinkt en wordt deze moeiteloos overgenomen door Solomon. De nummers blijven de aandacht trekken door de mooie opbouw van spanning en release. De opletten luisteraar hoort Parks terloops de melodie meezingen. Parks Lope (geschreven voor zichzelf) heeft de traditionele jazz en swing feel. De ogenschijnlijk eenvoudige melodie is meer gelaagd dan op het eerste oor valt te ontdekken en ook hier weer bij vlagen dat diepe, warme Coltrane geluid van Solomon... Een verrassend album, wat je na het luisteren gelijk weer wil opzetten. (Vera Verwoert)

Keenan Mundane

Fans van artiesten als JPEGMAFIA of Danny Brown hoeven niet langer naar de dystopische Verenigde Staten te turen. Aan het Nederlandse voorfront van de experimentele hiphop staat namelijk Keenan Mundane, het alias van Wesley Fransen. Nieuw in de muzieksce­ne is hij niet: eerder was hij gitarist van de bubblegrungeband Tape Toy. Maar toen hij voor het eerst het album *The Money Store* van Death Grips hoorde, dacht hij: "Kan hiphop ook zó klinken?" Sindsdien schrijft, rapt en produceert hij al zijn muziek zelf, waarbij hij de meest verrassende samples gebruikt. Zo bevat het nummer *Dance Raja*, *Dance* van zijn meest recente mixtape een sample uit een Bollywoodfilm. Snel, gestoord, fragmentarisch, maar honderd procent geniaal. Zijn laatste project, *MAKE GOOD PROMISES*, snijdt bovendien een onderwerp aan waar Björk vanaf de jaren negentig al mee bezig was: is muziek die op een computer wordt gemaakt wel 'echte' muziek? (Het antwoord is natuurlijk: ja, emotie zit in de maker, niet in het instrument, aldus Björk.) Toch speelt Keenan ook gewoon 'echte' gitaar. Niet dat dat ertoe doet. Nederland mag zich in ieder geval gelukkig prijzen met iemand die grenzen durft te verleggen zoals Keenan dat doet. Ook rapper Elmer ziet dat: Keenan produceert nummers op Elmers aankomende album. Hoe meer wacky, hoe beter!

DROMÉDA

De Amsterdamse DROMÉDA noemt zichzelf een eenmanspunkformatie. Op zijn album uit 2025, *Tracksuit*, vliegen de invloeden echter alle kanten op. Toch staat het symbool van de 'tracksuit' centraal: je trekt een trainingspak aan om jezelf te beteren, terwijl je jezelf eigenlijk nauwelijks kent. Zijn inspiratiebronnen lopen sterk uiteen: The Prodigy, Joy Division, Faithless en Sevdaliza. Hij draagt ze allemaal met zich mee: (post)punk, breakbeats en autotune komen samen op een album dat ondanks alles opvallend cohesief klinkt, telkens met een rauwe rand. Live resulteert dat in het soort punkrave waarin moshpits en hoofdknikken elkaar moeiteloos afwisselen.

Glupi Komputer

De Poolse band Glupi Komputer (Pools voor: Domme Computer) bestaat uit drie muzikanten met verschillende achtergronden: Fetler, Karpiński en Królikowski, afkomstig uit respectievelijk de postrock, klassieke muziek en jazz. Jarenlang speelden ze samen in de ensembles *Fanfara Awantura* en *Polmuz*, maar dit keer kiezen ze voor de 'best' mogelijke formatie: een trio. Samen lijken ze de universele taal van muziek te beheersen en hun uiteenlopende achtergronden op verrassende wijze te versmelten. Het is avant-garde, soms doordrenkt met zware elektronica, dan weer nu-jazzachtig of zelfs pop - en toch vloeit alles naadloos in elkaar over. Soms klinkt het als Tortoise, dan weer als *The Comet Is Coming*, of zelfs als Radiohead. In 2025 verscheen hun debuutalbum *Jazz Not Found*, en dat verdient meer liefde. Vervelen doet het namelijk geen moment.

INTERVIEW

PITOU

Op 20 maart verschijnt het tweede album van Pitou (P2 genaamd). P2 is de opvolger van het geprezen debuut *Big Tear*. Deze creatieve Amsterdamse creëert haar eigen muziek, artwork, clips en kan ook nog eens de sterren van de hemel dansen zo blijkt bij het zien van de clip van single *Too Good To Go*. Kenmerkend voor de muziek van Pitou zijn de prachtige harmonieën, avontuurlijke ritmes en unieke composities. We spraken de sympathieke artieste in Concerto over haar nieuwe plaat, het schrijfproces, aanstaande liveoptredens en nog veel meer. Gelukkig is Pitou's tweede album "een viering van de chaos" (zo is te lezen in de promotie) want het werd een enigszins chaotisch interview door het gezellig drukbezochte Concerto (en een interviewer met ADHD-light) op een zaterdagmiddag. Dank Pitou dat je ruimschoots de tijd nam voor een portie extra chaos!

(Door: Said Ait Abbou)

Proficiat met je nieuwe plaat en dank dat je tijd voor ons vrij maakt.

Hoe gaat het met je?

Dank het gaat goed! Ik ben blij dat het nieuwe album binnenkort uitkomt en heb zin om de nieuwe nummers live te gaan spelen.

Bij het beluisteren van je muziek vallen de meerstemmige harmonieën en de soms atypische ritmes op. Kun je daar wat meer over vertellen?

Ik heb altijd veel naar klassieke koormuziek geluisterd, onder andere uit Bulgarije. Samen zingen was een van mijn eerste grote muzikale ervaringen, en met mijn bandleden zingen we nu mijn eigen meerstemmige harmonieën. Qua ritmes werd er vroeger thuis veel naar muziek uit Mali, Senegal en India geluisterd, en die invloeden draag ik nog steeds mee.

De nummers klinken afwisselend, gelaagd en spannend. Er zitten best veel afzonderlijke gedeeltes in de nummers. Is het een groeiplaat?

Soms vragen mijn bandleden ook wat het couplet en wat het refrein is haha. Er zit bij sommige nummers weinig herhaling in waardoor het misschien inderdaad een groeiplaat is, een plaat waar veel in te ontdekken valt. Ik weet dat ik geen doorsnee popmuziek maak.

Ik moest bij sommige nummers (bijvoorbeeld *To Do What en Too Good To Go*) zelfs aan Radiohead na OK Computer denken. "Tunes are dead, rhythm is everything". Geldt dat bij jou ook voor ritmes en harmonieën?

Dat is een compliment! Ik heb me bij de nieuwe plaat minder gefocust op het eindresultaat, traditionele composities en het beantwoorden van vragen. Het proces van het schrijven en maken van muziek heeft meer zijn vrije loop gehad.

Ik kan wakker worden met een harmonie in mijn hoofd en dat kan zich gaande weg ontwikkelen tot een nieuw

nummer. Soms duurt het lang voordat een nummer zijn definitieve vorm en klankkleur krijgt terwijl een nummer als *Morning Star* er meteen was.

Je lijkt best veel te experimenteren met instrumenten en geluiden op het nieuwe album. Is *Hope Song* bijvoorbeeld op Ukelele gespeeld?

Nee het is een capo op de 11de fret waardoor het wel op een ukelele lijkt.

Er staan bijvoorbeeld ook samples op de nieuwe plaat van mijn verblijf in Japan en New York.

Sommige nummers zijn live ingespeeld en andere nummers zijn gebaseerd op een loop. Hierdoor krijg je verschillende dynamieken tussen nummers.

In april ga je het podium op. Komt er ook nog een release party?

Om de release te vieren speel ik op 20 en 21 maart in platenzaken in Amsterdam (Concerto) en Gent. In april start mijn tour met band (binnen en buiten Nederland). Ik verheug me op de optredens in popzalen en hoop dat er ook nog festivals aan gaan komen.

Welke artiesten inspireren je?

Een geweldig optreden van Feist uit 2023 staat me bij waarbij ze het hele concept en de verwachting van een live show binnenstebuiten keerde. Daarnaast vind ik Aldous Harding, PJ Harvey en St. Vincent interessante en authentieke artiesten die blijven vernieuwen. Om ook zo te werken, samen te werken en blijven te ontwikkelen, dat is de droom.

Aan alles is te merken dat Pitou met hart en ziel muziek maakt en volledig haar eigen pad volgt. Het resultaat is een persoonlijk en diepgaand pareltje geworden dat volledige aandacht van vele luisteraars verdient! Zie ook de albumrecensie van collega Liz Bosman.

INTERVIEW

Chibi Ichigo

Ooit begon Sabina Nurijeva met Russische hiphoptracks uitbrengen, onder de naam Chibi Ichigo. Mocht je haar nog niet kennen: haar artiestennaam is Japans (voor 'kleine aardbei'), ze is zelf Belgisch en komt van origine uit Oezbekistan. Niet voor één gat te vangen dus. En zo ook haar muziek. Inmiddels maakt de Belgische artiest electro-pop met invloeden uit alle hoeken, en met zowel een punk-ethos als een zachtaardige rand. Zoals de titel en hoes al verklappen: een bepaalde hardheid en zachtheid (vanuit het hart) komen hier samen. Wat is er nou zachter en kinderlijker dan een hobbelpaardje? En wat nou als dat hobbelpaardje gemaakt was van koude, metalen (fiets)onderdelen? Dan krijg je dus Hardt. Chibi Ichigo vertelt ons over de maak van deze nieuwste ep. Maar ook vertelt ze ons over haar dj-avonturen, waar ze snoeiharde bangers draaide. En over het belang van mensen vertellen dat ze hun dromen moeten volgen. Weer een mooi contrast van hard en zacht.

(Door: Lotte Hurkens)

Van Russisch naar Nederlands

In 2018 bracht Chibi haar eerste single uit: 'Russian Snow'. "Ik begon in het Russisch, omdat het makkelijker was dat niemand mij verstond. Ik denk dat dat een soort beschermingsmechanisme was", vertelt ze. Haar Russisch is niet zo vloeiend als haar Nederlands, dus haar moeder hielp haar met het vertalen van de teksten. Maar toch wilde ze graag op eigen benen staan. Ook voelde de Russische taal steeds meer beladen voor haar, zeker na de Russische inval in Oekraïne in 2022. "Het gaat van nature komen dat ik weer iets Russisch ga maken. Dat wil ik ook weer samen met mijn mama doen. Ik was gisteren daar en dan laat ze me van die Russische jaren 80-muziek horen. Omg, dat is zo vet! Zo gaat dat ook binnensijpelen, en dat is nu al aan het gebeuren." Een van die voorbeelden is Viktor Tsoi, onder andere bekend van de band Kino. Voor Russischspreekende mensen is dit een van de allergrootste namen, hoewel dit veel niet-Russischsprekers misschien niks zegt.

Hard vs. hart

Vanaf 2021 werkt Chibi samen met producer UMI, ook wel Umi Defoort. Samen brachten ze de ep Chibumiverse uit, waar Chibi's stijl en taal evolueerde: van Russisch naar Nederlands en van hiphop naar electropop met verscheidene invloeden: eurodance, techno en zelfs gabber. Ook voor haar meest recente ep werkten Defoort en Chibi samen. Maar weer was er wat anders: voorheen hadden ze een relatie, maar inmiddels zijn ze uit elkaar. "Het nummer 'Zachter' is het eerste nummer na de break-up. Het was wel een heftige bevalling voor mij. Ik moest door een muur gaan en vooral zo eerlijk mogelijk zijn met mijn gevoelens. Dat was heel confronterend voor mij." Bepaalde nummers waren nog in samenwerking met Defoort; voor andere nummers ging Chibi op zoek naar een nieuwe producer. In haar eentje reisde ze af naar Amsterdam. Spannend was het zeker, maar het wierp zijn vruchten af. "Het was niet dat dat moest – ik kon ook met Umi werken – maar ik moest op mijn eigen benen staan, zonder mijn wederhelft. Wie ben ik op mijn eigen en hoe kan ik ervoor zorgen dat ik me op mezelf zo heel mogelijk voel? Maar thank god dat wij niet uit elkaar zijn gegaan met drama; we zijn nog altijd beste vrienden." "Het deed me wel heel veel deugd om over de break-up te schrijven", vertelt Chibi. "Het is heel fijn dat je moeilijke gevoelens op zo'n mooie manier kan dragen, dat andere mensen zich daarin herkennen ook en dat je daardoor zo'n kracht voelt." Bij de optredens van Chibi Ichigo zijn ook veel momenten waarop ze de tijd neemt om het publiek toe te spreken; onderwerpen als zelfacceptatie en -liefde komen altijd aan bod. "Het heeft altijd al in mij gezeten om die dingen te zeggen. Ik geloof gewoon oprecht in ieders dromen. Veel mensen vinden mij naïef op dat vlak, maar I could not care less. Ik zag een interview van Joost op het Jeugdjournaal Ik vond dat echt fenomenaal." Over het algemeen doet Joost vrijwel nooit interviews. "En dan kiest hij voor het

Jeugdjournaal, waar ik zelf ook naar keek als kind... Ik heb het zo'n tien keer gekeken, zo goed!"

DJ Chibi

Afgelopen zomer breidde Chibi haar muzikale horizon uit naar dj'en. Het begon allemaal met een vraag van DJ St. Paul: of ze kwam draaien op Best Kept Secret. Daar host St. Paul een podium waar wel vaker artiesten (die niet per se dj zijn) komen draaien. "Ik kan echt niet dj'en", had Chibi gezegd tegen Paul. Waarop hij zei: "Dat is echt niet erg, je moet de muziek gewoon uit- en aanzetten". Toch ging er bij Chibi een knop om. Ze plande een dj-repetitie in met haar eigen dj. "Mijn brein was echt gefrituurd na die repetitie; het was ongelooflijk moeilijk." Maandenlang, urenlang per dag oefende ze, tot de dag aanbrak. Ze stond op met misselijkheid door nervositeit. Maar eenmaal achter de knoppen groeide haar zelfvertrouwen. Wat begon met een aantal man randoom The Floor, eindigde met een enorme dansende crowd. "En ja, dat klinkt misschien dramatisch, maar tot op de dag van vandaag is dat de gelukkigste dag van mijn leven geweest", vertelt ze.

***"Ik heb mijn glas
champagne,
mijn wierookstokje,
en dan kan ik
gewoon gaan!"***

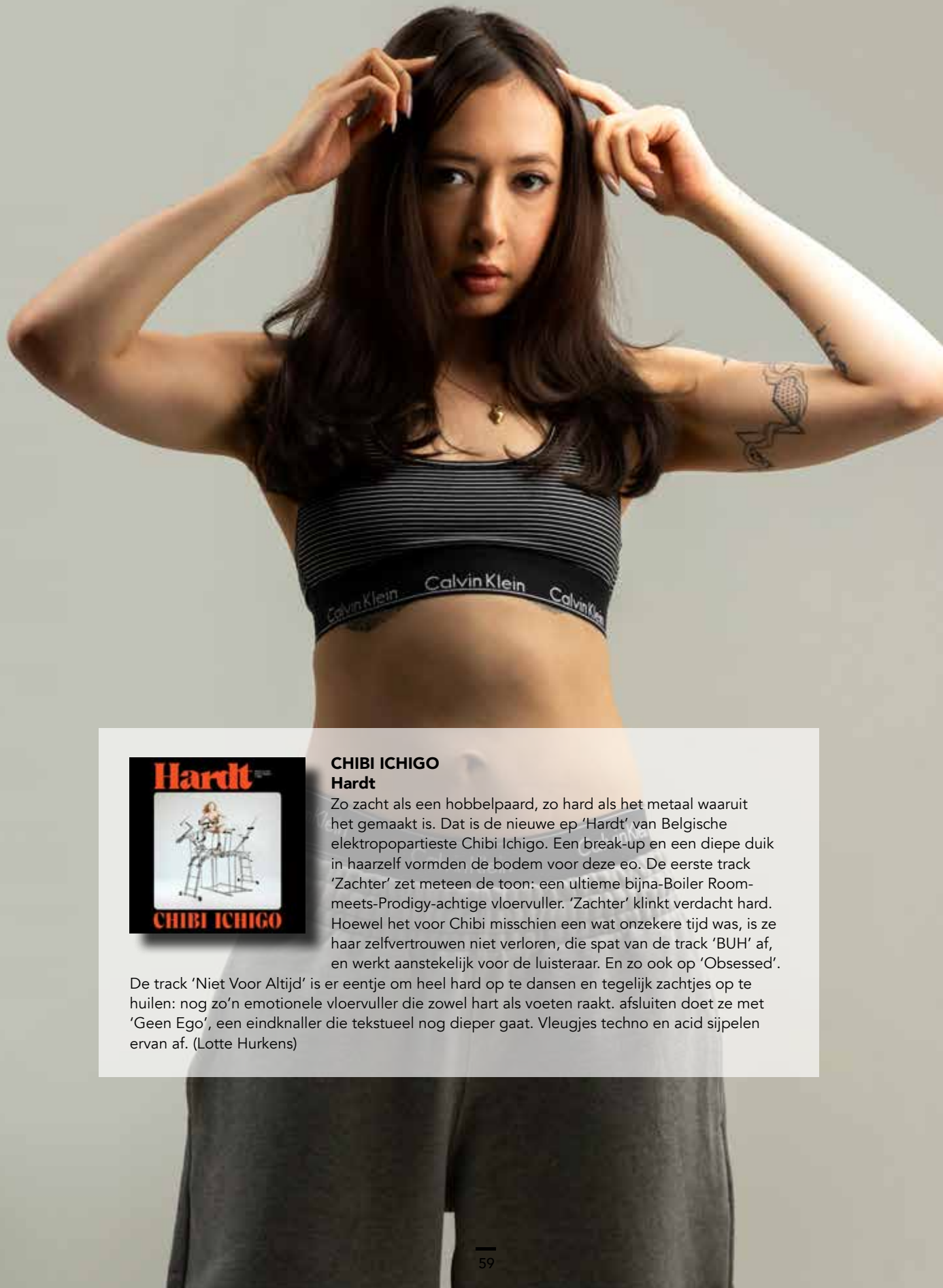
En dé tip van Chibi voor beginnende dj's: "Draai echt wat je zelf leuk vindt. Denk niet van: 'hoe ga ik mensen aan het dansen krijgen?' Want dat komt denk ik vanzelf als je jezelf gewoon heel hard amuseert." Zelf houdt ze van een mix van nummers die iedereen kent, en

nummers die niemand kent, maar waar je gewoon heel hard op kan dansen. En ook is het volgens Chibi goed om te weten wat jouw identiteit is als dj. "Mijn eerste setlist heb ik weggegooid. Ik dacht eerst dat ik Peggy Gou-achtig wilde draaien. Maar dat voelde raar. Alsof ik op Ibiza stond."

In de huidige Chibi Ichigo-setlist zouden geen eigen nummers staan. Haar identiteit als artiest en als dj is toch heel anders. Wat er wel in die setlist staat? Heel veel goeie Dimitri Vegas-achtige nummers, heel fout met een dikke beat eronder, neigend naar voetbal-core. En dan mixt ze die met een stevige Marie Vaunt-acidtrack. Een heftige mix, die toch werkt. Dat is meer Chibi's stijl. "Ik heb mijn glas champagne, mijn wierookstokje, en dan kan ik gewoon gaan!"

Tour

Chibi's Hardt-tour is al van start! En waar ze het meest naar uitkijkt? Een avond met alle fans vol springen, dansen, momentjes creëren in een veilige bubbel. "En dat ze daar echt zichzelf kunnen zijn. Maar echt! Geen masker op hebben. Ik ga ook geen masker op hebben. We willen de beste kant laten zien, maar tijdens mijn eigen shows ben ik niet om te presteren, en de mensen die komen ook niet. Als je gewoon wilt staan en kijken, je hoeft niet te dansen, je hoeft helemaal niks. Die vrijheid ervaren we weinig, dat we niets moeten zijn. Ik wil dat mensen echt voelen."

CHIBI ICHIGO **Hardt**

Zo zacht als een hobbelpaard, zo hard als het metaal waaruit het gemaakt is. Dat is de nieuwe ep 'Hardt' van Belgische elektropopartieste Chibi Ichigo. Een break-up en een diepe duik in haarzelf vormden de bodem voor deze eo. De eerste track 'Zachter' zet meteen de toon: een ultieme bijna-Boiler Room-meets-Prodigy-achtige vloervuller. 'Zachter' klinkt verdacht hard. Hoewel het voor Chibi misschien een wat onzekere tijd was, is ze haar zelfvertrouwen niet verloren, die spat van de track 'BUH' af, en werkt aanstekelijk voor de luisteraar. En zo ook op 'Obsessed'.

De track 'Niet Voor Altijd' is er eentje om heel hard op te dansen en tegelijk zachtjes op te huilen: nog zo'n emotionele vloervuller die zowel hart als voeten raakt. afsluiten doet ze met 'Geen Ego', een eindknaller die tekstueel nog dieper gaat. Vleugjes techno en acid sijnelen ervan af. (Lotte Hurkens)

FILMS

BUGONIA (YORGOS LANTHIMOS, 2025)

CEO van een farmaceutisch bedrijf Michelle Fuller (Emma Stone) wordt ontvoerd door complotdenker Teddy Gatz (Jesse Plemons) en zijn wat simpele neefje Don. Teddy Gatz leeft als een kluizenaar en is overtuigd dat Fuller deel is van een buitenaards ras dat de wereld aan het vernietigen is. Zijn moeder, die in coma ligt door een ambigue ziekte veroorzaakt door een experimenteel medicijn van het bedrijf van Fuller, zou hier het voorbeeld van zijn. In de kelder van zijn huis probeert Teddy op wrede wijze informatie over de wereldovername te vergaren en staat Michelle voor de ingewikkelde taak om de gekrenkte geest van Gatz over te halen van haar onschuld. Het scenario lijkt absurd en des te angstaanjagender het is dat hij niet eens heel ver van de realiteit af staat. Eentje die onder je huid kan kruipen. (Tatum Luiten)

NOUVELLE VAGUE (RICHARD LINKLATER, 2025)

Voor de liefhebber van de Franse New Wave van de jaren 60 is hier Nouvelle Vague. Een liefdesbrief naar de iconische filmmaker Jean-Luc Godard die samen met zijn tijdgenoten de cinema op zijn kop wist te zetten. De biopic highlight het maakproces van 'à bout de souffle', met Zoey Deutch als de charmante Jean Seberg en Aubry Dullin als Jean-Paul Belmondo. Een film om heerlijk te verdwijnen in de nostalgie van het Parijs. (Tatum Luiten)

ONE BATTLE AFTER ANOTHER (PAUL THOMAS ANDERSON, 2025)

De Oscar-nominaties zijn bekend en deze eigentijdse actiefilm heeft er maar liefst 13 weten binnen te halen! Met alleen Sinners die hem nog inhaalt. Als 11e film van de befaamde regisseur Paul Thomas Anderson (o.a. Magnolia, Liquorice Pizza en Phantom Thread) waren de verwachtingen hoog. Toch is het Anderson wederom gelukt om een succesfilm te maken. Waar actiefilms in de laatste 20 jaar het imago van een commerciële blockbuster hebben gekregen, weet One Battle After Another het genre te verheffen tot een raak familiedrama dat zijn politieke boodschap rijmt met de heftige problematiek van de afgelopen jaren. Problemen als extreme radicalisering, gewelddadige deportatieactie en witte superioriteit bieden de achtergrond voor een verhaal over consequenties die worden overgedragen van ouder op kind. (Tatum Luiten)

ONAFHANKELIJKE FILMJOURNALISTIEK SINDS 1981

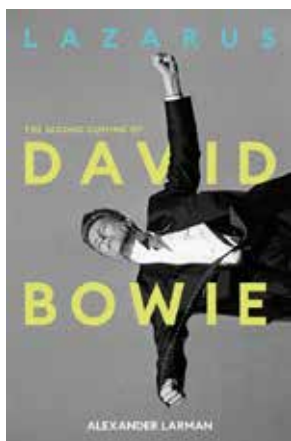
filmkrant

LETRANGER

ELKE MAAND IN DE BUS?
STORT € 55 OF MEER OP REKENING
NL28 INGB 0005 3933 95 TNV
STICHTING FUURLAND, AMSTERDAM
OVV 'NIEUWE ABONNEE MANIA'
& ADRESGEGEVENS

WORD ABONNEE!
ELKE MAAND ALLE NIEUWE FILMS,
INTERVIEWS, OPINIES & ACHTER-
GRONDEN PLUS OP FILMKRANT.NL
FILM NIEUWS, DE FILMAGENDA,
VIDEO-ESSAYS EN MEER

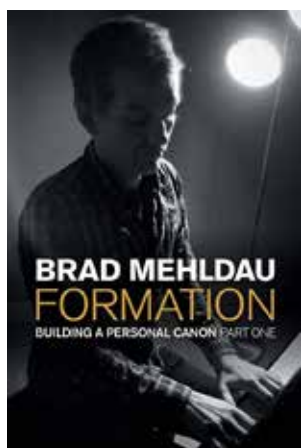
BOEKEN

ALEXANDER LARMAN

Lazarus: The Second Coming of David Bowie

Op 10 januari j.l. was het alweer 10 jaar geleden dat David Bowie overleed. Ter gelegenheid daarvan verschenen diverse documentaires en boeken over hem. In september 2025 werd bovendien het David Bowie Centre in het Victoria & Albert Museum in Londen geopend. De Britse auteur David Larman gaat hier in het laatste hoofdstuk van zijn nieuwe biografie 'Lazarus. The second coming of David Bowie' nader op in. Larman kiest een originele invalshoek. Hij focust namelijk op de laatste decennia van het leven van zijn hoofdpersoon, te beginnen in 1989 met Tin Machine. 'Bowie was a Renaissance man and one of my key intentions with Lazarus was to examine his other achievements during this period, especially in the world of art and film.' Daar is de auteur zeker in geslaagd. Film en tv komen in hoofdstuk vijf (Bowie on screen) uitgebreid aan bod (filmography 1988-2009 op p. 349). Ook wordt ingegaan op zijn collectie moderne kunst (de veiling van een deel daarvan in november 2016 bracht 41 miljoen dollar op). (Peter Sijnke)

BRAD MEHLDAU

Formation: Building a Personal Canon, Part I

Brad Mehldau is ongetwijfeld één van de meest veelzijdige en populaire jazzpianisten van de afgelopen decennia. Wie hem tijdens concerten heeft mogen aanschouwen, kan niet anders dan onder de indruk zijn geweest van zijn improvisatietalent. Dat hij weinig zegt tijdens zijn optredens, wil niet zeggen dat hij verlegen zit om woorden. Het autobiografische boek Formation getuigt daarvan, en is net zoals zijn muziek virtuoos geschreven en bestrijkt vele thema's. Het boek beschrijft het eerste deel van zijn leven en neemt de lezer mee in zijn muzikale ontwikkeling, maar geeft vooral een inkijk in zijn gedachtenwereld. Mehldau spaart zichzelf daarbij niet en is op momenten pijnlijk eerlijk. Er valt daarentegen ook genoeg te lachen. Zo worden in het hoofdstuk 'Musical religion' diverse muzikale identiteiten beschreven, inclusief het merk sigaretten dat daar bij hoort (bijv. de 'Knowledgeable British classic-rock dude' rookt geen sigaretten maar blowt wel). Ook de hoofdstukken 'Pot paranoia' en 'Coltrane killed Jazz' wekken meteen de leeslust op. Formation is een uiterst origineel boek dat vele lezers die Brad Mehldau niet kennen zeker zal interesseren. (Vera Verwoert)

THEO VAN DEN BOGAARD

Klank!

Klank! laat horen dat muziek nooit losstaat van haar tijd. In dit rijkgeschakeerde boek verweeft Theo van den Bogaard vier eeuwen wereldgeschiedenis met de levens en ambities van componisten die hun tijd wilden beïnvloeden – of er juist tegenin gingen. Oorlogen, revoluties en machtswisselingen krijgen een nieuwe dimensie wanneer je ze beluistert door de oren van de makers. Van den Bogaard schrijft toegankelijk en met vaart, zonder aan diepgang in te boeten. Hij toont hoe kunst en maatschappij elkaar voortdurend spiegelen en versterken. Na het lezen van dit boek klinkt bekende muziek ineens anders: scherper, urgenter en menselijker. Theo van den Bogaard is impresario en oprichter van de Stichting Grote Zangers, die sinds 2010 toonaangevende klassieke zangers naar Nederland haalt. Zijn liefde voor muziek én geschiedenis klinkt op elke pagina door.

ACTIVITEITEN KALENDER

DO 12 MAART

BLURT (UK) + MAGASIN

OCCII

Deuren open: 20:00 uur Kosten: €12 in de voorverkoop / €14 aan de deur, ticketlink: <https://occii.org/events/blurt-2026/>

DO 12 MAART

SCHOREM MINIFEST

CINETOL

Line up: Texoprint + Bombstrap + The Woman + TTFO + Katie Bitchcoin + Modern Figure | Tickets €18.00 | www.cinetol.nl

VR 13 MAART

JANNE SCHRA INSTORE CONCERT

CONCERTO AMSTERDAM

Gratis toegang, voor aanmelden ga naar bash.social/concerto

VR 13 MAART

DE BARON INSTORE CONCERT

PLATO UTRECHT

Gratis toegang, 16:30 uur

VR 13 MAART

MARLON PICHEL

DE HELLING

Zingende drummer geeft soul z'n ziel terug. Prijs: €18,50. Zaal Open: 19:30. Aanvang: 20:15. Eindtijd: Uiterlijk 23:00. Marlon Pichel mag dan geboren Rotterdammer zijn, zijn ziel ligt ergens in de Mississippi-delta. Geïnspireerd door grote jongens als Otis Redding en Wilson Pickett blaast deze zingende drummer de sixtiessoul nieuw leven in. Met zijn vintage drumsound, rauwe stemgeluid en zevenkoppige band - stuk voor stuk soulbeesten in pak - laat hij het voelen alsof de tijd heeft stilgestaan. En dat is meteen het enige dat stilstaat. Op vrijdag 13 maart komt hij zijn reputatie als 'upcoming king of rock & soul' nog maar eens onderstrepen.

ZA 14 MAART

MICHELLE DAVID & THE TRUE TONES INSTORE

CONCERT

CONCERTO AMSTERDAM

Gratis toegang, aanmelden via bash.social/concerto

ZO 15 MAART

HÄLLAS

DE HELLING

Heldenverhalen in een retro-progrockjasje. Prijs: €22,50. Zaal Open: 19:30. Aanvang: 20:15. Eindtijd: uiterlijk 23:00. Adventure rock, noemt Hällas z'n eigen muziek. En dat kun je wel zeggen. Deze vijf Zweden (met capes!) staan met één been in de seventies, en met het andere in de vroege middeleeuwen. In hun vintage mix van progrock en heavy metal klinken verhalen van ridders en kastelen. Een beetje alsof Tolkien een Zweedse metalhead was geweest dus. Als dat geen wilde avonturen oplevert, weten wij het ook niet meer. Op 15 maart nemen ze ons mee in hun magische universum.

DI 17 MAART

CARDINALS

DE HELLING

Melancholische indierock met een warm lers hart. Prijs: €21,50. Zaal Open: 19:50. Aanvang: 20:15. Eindtijd: uiterlijk 23:00. Believe the hype! Cardinals is een van dé buzzbands van dit jaar. Deze vijf jonge honden uit Cork zijn de lievelingsband van Fontaines-frontman Grian Chatten, en dat is niet voor niks. Cardinals maakt rafelige Britrock met een warm kloppend hart en een geheim wapen: de accordeon! Na shows op ESNS, Here's The Thing en in een propvolle EKKO komt Cardinals op 17 maart naar De Helling, met een gloednieuw album op zak.

DO 19 MAART

FITFEST #2

DE HELLING

Utrechtse postpunksensatie is terug met een tweede editie van FitFest. Prijs: €21,00. Zaal Open: 18:30. Aanvang: 19:00. Eindtijd: uiterlijk 23:30. Tickets via: www.dehelling.nl. De Utrechtse postpunkhelden van Fit komen met een nieuwe EP, en dat kan maar één ding betekenen: een nieuwe FitFest! Op 19 maart nodigt de band z'n coolste noise- en postpunkvrienden uit voor een avondje rellen in De Helling. Tijdens dit minifestival raast het beste van de bloeiende Nederlandse gitaarscene aan je voorbij, met FIT als uitsmijter.

VR 20 MAART

LELEE (SVN) + IT DOCKUMER LOKAELTSJE (FRY) +

JULIÁN MAYORGA (COL)

OCCII

Deuren open: 20:00 uur. Kosten: €10 (voorverkoop) | €12 (aan de deur). Link naar tickets: <https://occii.org/events/yf-lelee/>

VR 20 MAART

PATAT MET: JUDITH + SOPHIA + MARIEKE SCHENK DE VORSTIN, HILVERSUM

Drie opkomende artiesten onder het genot van een gratis patatje met mayo! <https://vorstin.nl/patat-met-20-03-26/>

VR 20 MAART

**PITOU INSTORE CONCERT
CONCERTO AMSTERDAM**

Gratis toegang, aanmelden via bash.social/concerto

ZO 22 MAART

**NONA INSTORE CONCERT
CONCERTO AMSTERDAM**

Gratis toegang, aanmelden via bash.social/concerto

ZO 22 MAART

**POPCOLLEGETOUR UTRECHT
DE HELLING**

Met Post Ella, Idrys Kai, Bon Sirah, Salamander, Rhodon, Cerise en Lo-Seleen. Prijs: gratis. Zaal open: 19:30. Aanvang: 19:30. Eindtijd: uiterlijk 23:30. Na de succesvolle edities van 2022 tot en met 2025 is het nu weer tijd om de nieuwe, talentvolle acts van 2026 te laten zien. Elk conservatorium selecteert één act om deel te nemen aan de PopCollegeTour. Gedurende één week treden de geselecteerde bands op in poppodia in Tilburg, Rotterdam, Enschede, Haarlem, Amsterdam en Utrecht.

DI 24 MAART

**RYAN OAKES
DE HELLING**

Genre-bending rock-rapper met het hart op z'n vlijmscherpe tong. Prijs: €21,50. Zaal open: 19:30. Aanvang: 20:15. Eindtijd: uiterlijk 23:00. Tickets via: www.dehelling.nl. 'Why does Eminem's nephew have bars?' Dankzij een slim TikTok-filmpje dacht het halve internet even dat Ryan Oakes het neefje van Slim Shady was. We snappen de verwarring, maar Ryan Oakes is toch echt Ryan Oakes. Een bloedeigenwijze rapper met een unieke mix van eerlijke teksten, punk-elementen, pure OG rap en een flinke lading attitude. En inderdaad, hij heeft bars. Een heleboel. Dat komt ie op 24 maart nog maar even bewijzen.

WO 25 MAART

**ROSALIE CUNNINGHAM
DE HELLING**

Londense underground-diva maakt glinsterende vintage psychedelica. Prijs: €20,00. Zaal open: 19:30. Aanvang: 20:15. Eindtijd: uiterlijk 23:00. Tickets via: www.dehelling.nl. 'Charisma' - dit woord is speciaal uitgevonden voor Rosalie Cunningham. Al bijna twintig jaar geldt ze als een van de excentriekste paradijsvogels van de Londense undergroundscene. Na jaren als frontvrouw in fijnproeversband Purson en Ipso Facto hypnotiseert ze nu op eigen kracht de podia met haar filmische vintagerock. Of, in de woorden van Classic Rock Magazine: als de liefdesbaby van The Beatles.

DO 26 MAART

PARASITE JAZZ (FR) + WALLY (US) + BHAJAN BHOY (UK)

OCCII

Deuren open: 20:00 uur. Kosten: €10 (voorverkoop) | €12 (aan de deur). Link naar tickets: <https://occii.org/events/pj-wally-bb/>

DO 26 MAART

**ORANGE SKYLINE
DE HELLING**

De Groningse Gallaghers zijn terug met een gloednieuwe band en sound. Prijs: €21,00. Zaal open: 19:30. Aanvang: 20:15. Eindtijd: uiterlijk 23:00. Tickets via: www.dehelling.nl. Never change a winning team? Niet als het aan Orange Skyline ligt. De Groningers hebben een olympische winterhit, en shows bij Paradiso en Pinkpop op hun naam. En toch besloten ze het roer volledig om te gooien. Twee nieuwe bandleden en een gloednieuwe sound. Minder Britrock, meer retestrakke indie a la Foals en Balthazar. Maar één ding is hetzelfde gebleven: hun neusje voor een hit. Luister één keer naar hun kersverse single 'Don't Dance' en je weet het: Orange Skyline is terug. En 2026 wordt hun jaar. Alweer.

VR 27 MAART

**IOANA IORGU + MESOFAUNA + NEVIN
OCCII**

Deuren open: 20:00 uur. Kosten: €10 (voorverkoop) | €12 (aan de deur), <https://occii.org/>

VR 27 MAART

**SMIB
DE HELLING**

Multidisciplinair hiphop-powerhouse uit de Bijlmer is back, en hechter dan ooit. Prijs: €21,50. Zaal open: 19:30. Aanvang: 20:15. Eindtijd: uiterlijk 23:00. Tickets via: www.dehelling.nl. 'SMIB is echt back, en dit is de golden age.' - Ray Fuego zei het vorig jaar al, en hij heeft gelijk. Op hun gloednieuwe album 'Eendracht Maeckt Maght', komt het multidisciplinaire hiphop-powerhouse uit de Bijlmer harder én consistentier dan ooit. In hun eigen woorden: 'Dit is die Champions League, we zijn ready'. Het kampioenenbal is geopend, en op 27 maart komt SMIB De Helling van het kastje naar de muur spelen.

ZA 28 MAART

**SUBBACULTCHA PRESENTS: DIVIDE & DISSOLVE
OCCII**

Deuren open: 20:00 uur. Entree: €15. Ticketlink: <https://subbacultcha.weticket.io/divide-and-dissolve>

ZA 18 APRIL

**RECORD STORE DAY
CONCERTO/PLATO**

Gratis toegang! [Hou platomania.nl/events](https://hou.platomania.nl/events) in de gaten voor meer info

WO 6/7 MEI

**MITSKI
AFAS LIVE**

Tickets via mitskilive.nl

TOM MISCH - Full Circle

Het laatste album dat Tom Misch uitbracht, Geography uit 2018, voelt inmiddels als een eeuwigheid geleden. Zijn sound laveert tussen soul, funk, pop en hiphop, precies het soort warme, groovende muziek dat moeiteloos door een knusse koffietent zweeft. Maar hoe zacht en laidback zijn muziek ook klinkt, de muziekindustrie blijft een wereld vol druk en verwachtingen. Ook Misch voelde die spanning en laste een pauze in. Met zijn nieuwe album keert hij terug na die stilte en blikt hij terug op de momenten die hem gevormd hebben: familie, vriendschappen, de natuur en het hervinden van zichzelf.

FCUKERS - Ö

Fcukers (spreek uit als: 'fuckers') zijn misschien wel de meest nonchalante feestbeesten die New York de afgelopen tijd heeft voortgebracht. Ze mixen house, triphop, breakbeats en indierock tot dansbare clubbangers. Hun retrogeluid voelt tegelijk nostalgisch én verrassend actueel. Hoewel hun debuutplaat nog moet verschijnen, gonst het al van de verwachtingen. Zelfs LCD Soundsystem zag hun potentie en nam hen mee als voorprogramma. Geen slechte binnenkomer.

FLEA - Honora

Met Honora keert Flea terug naar zijn eerste muzikale liefde: jazz. Al bijna vijf decennia is hij een van de meest invloedrijke rockbassisten van zijn generatie, bekend om zijn explosieve podiumpresentatie bij de Red Hot Chili Peppers - inclusief legendarische backflips met bas en al. Nu er wat meer ruimte is voor verdieping, slaat hij een andere weg in. De eerste tracks geven alvast een voorproefje: een samenwerking met Thom Yorke, een herinterpretatie van Thinking About You van Frank Ocean, en een bijna acht minuten durende jazzcompositie die alle kanten op schiet maar stevig wordt gedragen door een gelaagde baslijn. De verwachtingen? Die zijn hooggespannen.

KNEECAP - FENIAN

Hoewel Kneecap in 2025 geen nieuw album uitbracht, waren ze alsnog een van de meest besproken acts van het jaar. Op Best Kept Secret sloopten ze afgelopen zomer het podium compleet. Tegelijkertijd leken andere festivals hen juist te mijden. Te controversieel, te politiek geëngageerd voor het programma. Maar terugdeinzen zit niet in het DNA van Kneecap. De eerste single van het aankomende album is inmiddels verschenen: Liar's Tale. En als dit een voorbode is, klinkt de groep feller en compromislozer dan ooit.

THUNDERCAT - Distracted

Met Distracted keert Thundercat terug met zijn eerste album in zes jaar. Zijn vorige plaat stond grotendeels in het teken van rouw, vooral om het verlies van zijn goede vriend Mac Miller. Het nieuwe album bevat een tot nu toe ongehoorde samenwerking tussen Thundercat en Mac Miller. Dit album zal dan ook voortborduren op thema's van rouw. Zoals Thundercat zelf zegt: "I don't think the heartbreak ever stopped. If it ain't a girl, it's taxes. If it ain't taxes, it's World War III. If it ain't World War III, it's a new update to the phone."

BINNENKORT BINNEN

- 20 maart Naomi Jon - Strawberry
Ye - Bully
- 27 maart Charlie Puth - Whatever's Clever!
Dermot Kennedy - The Weight of the Woods
Melanie Martinez - HADES
Melissa Etheridge - Rise
RAYE - THIS MUSIC MAY CONTAIN HOPE.
Robyn - Sexistential
Seafret - Fear of Emotion
Slayyyter - WOR\$T GIRL IN AMERICA
Sofia Kourtesis - DJ-Kicks
Snail Mail - Ricochet
King Tuff - Moo
The New Pornographers - The Former Site Of
Fcukers - Ö
L.A. Sange - Good Company
Flea - Honora
Tom Misch - Full Circle
- 3 april Arlo Parks - Ambiguous Desire
Bruce Hornsby - Indigo Park
Good Kid - Can We Hang Out Sometime?
Thundercat - Distracted
Sunn O))) - Sunn O)))
- 10 april Broadside - Nowhere, At Last
Ella Langley - Dandelion
Holly Humberstone - Cruel World
Jessie Ware - Superbloom
Joe Jackson - Hope and Fury
The Covasettes - Honeymoon Forever
- 24 april KNEECAP - FENIAN
Friko - Something Worth Waiting For
Metric - Romanticize the Dive
Gia Margaret - Singing

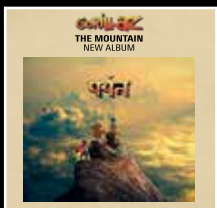

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

NO RISK DISC

VARIOUS
HELP (2)

GRAND CRU

GORILLAZ
The Mountain

LUISTER TRIPS

COURTNEY BARNETT
Creature of Habit

DENZEL CURRY
Strictly 4 the Scythe

DEADLETTER
Existence is Bliss

ARI LENNOX
Vacancy

BUCK MEEK
The Mirror

PITOU
P2

LIZ ROMY ROSE
I am June

JOSHUA IDEHEN
I know you're hurting,
everyone is hurting,
everyone is trying,
you have got to try.

SHABAKA
Of the Earth

TINARIWEN
Hoggar

Plato Leiden & Nobel present

FLAT 5:0

23-05
NOBEL

FIT

DARSHIL-HANS

BB & The Binkie Boys

YAN LATE

DJ's
Ischa Nowa
ManyFast

EXTITUDE

Posterdesign
By
ROB WORT